

Šentjurske

NOVOSTI

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1996

824
Kjižni
D. Kved
Šentju
63230

352(497.4 Šentjur)

0093031,35

COBISS

26. marec 1996

štev: 35

cena: 150 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

**Marko Milič - zvezda
pod šentjurskimi koši**

Občinski svet o proračunu

**Vse o volitvah, kandidatih in
referendumih**

Jurmesovih 30 milijonov SIT

**Predsednik LDS: Pripravljaj sem
slovensko pomlad**

**Lucija in Pepca o aktualnih
zadevah**

Intervju z Markom Miličem

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR
Tel./fax: 063/743-151. tel.: 741-151

*Svoje cenjene kupce obveščamo,
da v mesecu aprilu odpiramo
novo prodajalno v Šentjurju, v
Ul. Dušana Kvedra, nasproti
sodišča!*

POPUSTI ob otvoritvi!

**VOŠČIMO VAM VESELE
VELIKONOČNE
PRAZNIKE!**

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

63230 Šentjur
Kvedrova 6a in
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/743-727, 744-149

ODSLEJ SAMO V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU Drufenikova 16

- ➔ prodaja zlatega nakita
- ➔ predelava starega zlata (poseben popust)
- ➔ popravila vseh vrst nakita
- ➔ izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

birmanska, krstna darila
brezplačno graviranje zlata in ur
brezplačno prediranje ušes
antialergični uhani

POSEBNOSTI

USA DARILA TUDI
BREZPLAČNO
ARANŽIRAMO!

SKAN d.o.o.

Zg. Nagonje n.h., 3250 Rogaška Slatina

Po najugodnejših cenah vam nudimo:

1. NARAVNI KOMPOST

za zdravo in hitrjšo rast sadnega in trsnega drevja
(priporočamo cca 2l na sadiko)

50l cena 520,00 SIT

20l cena 250,00 SIT

2. Zemljo za rože z naravnim kompostom

10l cena 140,00 SIT

20l cena 260,00 SIT

50l cena 550,00 SIT

Odprto vsak dan od
7. - 19. ure,
tudi ob sobotah in nedeljah

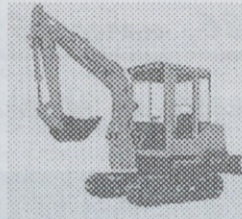
VEČJE KOLIČINE DOSTAVLJAMO NA DOM BREZPLAČNO!

Naročila sprejemamo na tel./fax: 063/814-513 in 0609 619-721
ali po pošti na zgornji naslov.

STROJNA ZEMELJSKA

GRADBENA DELA

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrnčiča 10
3230 Šentjur
Tel.: 063/743-192

Vinogradniki pozor!

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gramoza in zemlje z dovozom in odvozom

Podjetno in solidno!

TRGOVINA ROSANA

Metka Zidar s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur, tel.063/743-472

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vam želi kolektiv trgovine ROSANA!

V času, ko nam je sonce vendarle poklonilo malo svoje pozornosti, smo v naši trgovini pripravili za vas veliko izbiro:
ženskih in moškihpomladanskih jakn od 4.500,00 SIT dalje
trenerk mečkank (odraslih) od 4.000,00 SIT dalje
trenerk mečkank (otroških) od 2.800,00 SIT dalje

- 10 kom spodnjih hlač že za 900,00 SIT
- brisače že za 390,00 SIT

Na zalogi tudi že:
majice s kratkimi rokavi
kratke blače
kopalke

Poleg ugodnih cen vam nudimo odlog plačila na izplačilo
OD in možnost plačila na več čekov.

Trgovina ROSANA-
v centru Šentjurja-
nasproti Alposa

DELOVNI ČAS:
vsak dan:
od 8.00 do 18.00
sobota:
od 8.00 do 12.00

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

V restavraciji s 120 sedeži
vam nudimo malice
in jedi po naročilu!

Želimo vam vesele velikonočne praznike!

Trgovina Jošt & Malgaj

Cesta Kozjanskega odreda 43, 63230 Šentjur, mobilni: 0609 633 612, tel./fax: 063 36 807

Odprto:

NON-STOP

Ponedeljek - sobota: od 7" - 21"

Nedelja in prazniki: od 7" - 20"

**! Zelo ugoden
nakup tekstila!**

MOŽEN NAKUP NA
VEČ ČEKOV ALI
ZAMIK PLAČILA,
KARTICA AKTIVA!

NON-STOP

Ženam in materam!

Ko si spet samo otrok

Šele četrtek je. Ura je 6 zjutraj - mogoče pol ure gor ali dol - in ti nekje v groznem delu nočne more že slutiš, da bo tvoja usodna povezanost s posteljnimi rjuhami vsak trenutek nasilno prekinjena. Neee šeee bi najraje zarjul, ko te topla roka nežno strese za ramo. Pa si še prelen za jutranje bitke, morda celo, da bi odgovoril na "dobro jutro" nekje iz daljave. Poti v kopalnico, na prostovoljno mučenje z mrzlo vodo in zobno ščetko verjetno sploh ne registriraš več, zato pa te bolj pretrese skrivnostno izginotje nogavic, čevljev ali še kakšnih bolj nepogrešljivih delov garderobe. Zdaj sploh ne jamraš več, da te bo vstajanje z levo nogo pokopalo. V vsakem primeru stopiš v smolo! V kuhinji te že čaka zajtrk, ki ga nimaš časa niti povohati, ker ti je že jasno, da se loviš s časom in ne nazadnje tudi z avtobusom. Se ti samo zdi, ali pa ti je res nekdo zatežil, da pazi nase!?

Trpljenje tistih 6, 7 ali 8 ur bi prihranila za kdaj drugič. Pot domov se vleče kot bazooka in tebi je vse bolj jasno, da vsi okrog tebe živijo samo zato, da te zežajo in se izživljajo nad tvojimi rahlimi živčki. Komaj čakaš na varno zavetje svoje sobe. Jao, neee! Spet nisi pospravu tega, pa bla bla dol in bla bla gor. Kosilo je sicer OK, ampak: "jest ga zdele ne bi. Pa sam ne me uprašat, kok je blo..."

Ej, ustaumo konje! Jaz, ti, pa še kdo. Če imaš slab dan, še ne pomeni, da moraš zdaj pokvariti teden vsem naokrog. Dobr bi blo razmislit o naših mamah. Marec je pa sploh prima mesec za to."

Mogoče vas zjutraj naropota ura in si morate zajtrk pripraviti sami, ker je ona takrat že v službi. Mogoče vas popoldne nihče ne počaka doma, če nimate sreče kot jaz. Služba pač. Nikjer ne piše, da mame nimajo svojih slabih trenutkov ali celo dni. Res pa je, da živijo za nas. Pa naj si bodo še tako različne, moja je samo moja in nobena na svetu ji ni enaka. Zato...

...želim vsem mamam en cvet, tak, ki bo znal namesto nas reči hvala!

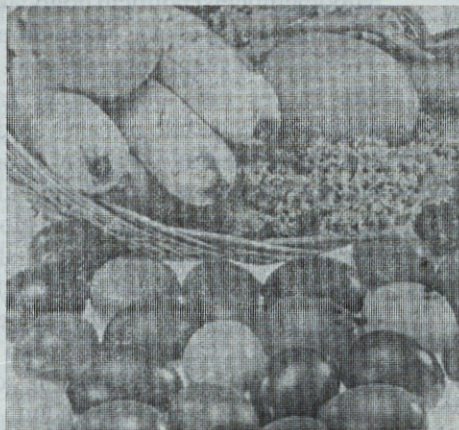
Lep praznik vsem mamam, vsem ženam in vsem dekletom, ki bodo žene in mame nekoč šele postale!

Saša Teržan

Strogo zaupno!

"Firma ista, klobase iste, pa saj policaji niso tisto kar so večasih bili!"

Želimo vam
radostne
velikonočne
praznike!

Uredništvo

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741 286. Izven poslovnega časa pa 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Naslednja številka
Šentjurskih novic
izide v torek, 23.
aprila 1996

Občinski svet lenobno o proračunu

V občinskem svetu nič novega, bi lahko rekli. Le da pričakovane protiakcije zaradi nepravilnosti ob glasovanju o zaupnici vodstvu sveta na prejšnji seji, ni bilo. G. Artnak je v imenu LDS le protestiral zaradi volilnih nepravilnosti in pisanja zapisnika. Sekretar sveta je namreč vso kritiko, ki je šla tudi na njegov račun, skrčil na nekaj vrstic, maloštevilne besede zagovornikov vodstva sveta pa je povzel obširno in zelo lepo (ter tako dokazal, da zna pisati).

Pod "Aktualno" je župan obvestil svet, da je končno dobil projekte za podvoz (predračunska vrednost je 258 milijonov SIT). Pozval je vse KS, turistična društva in druge, da podprejo akcijo "Moja dežela - lepa, čista in urejena", ki sovпада s praznovanjem Velike noči, dneva zemlje in Prvega maja. V kratkem se bo uredilo desno zavijanje na križišču pri Zikošku. Krajani Vrbnega zahtevajo ureditev prehoda za pešce in napovedujejo za 22. marec zaporo magistralke, če se ne bo nič ukrenilo. Odgovoril je tudi g. Salobirju, da je občina za košarkarsko tekmo Slovenija : Madžarska prispevala 500 000 SIT.

Pri pobudah svetnikov naj omenim razpravo oziromna zahtevo g. Zupanca (LDS), da se končno uredi upravljanje športnega parka, kajti sicer bo spet ena sezona izgubljena. Nasprotja med možnimi uporabniki pa se že tako ali tako zaostrija že do skrajnosti. Zvedeli smo, da se občinarji (g. Čokl kot predsednik odbora in g. Peperko) o tej zadevi "intenzivno" pogovarjajo in bodo nekaj "rodili" do naslednje seje.

G. Cvikl je protestiral zaradi uvrstitve podvoza na 3. mesto prioritete liste investicij, ker o njem svet še ni sklepal. Iz odgovorov na vprašanja g. Artnaka (LDS) smo izvedeli, da je hraste ob slivniški šoli podrla šola sama in da se z lesom doslej še ni nihče okoristil; da bodo preverili, zakaj ni telovadnice za študentsko košarko in da so KS same krive, ker so bili roki za sklic zborov volivcev zamujeni. Obvestil je tudi svet, da bo vztrajal, da se letos realizira četrtina občinskega investicijskega programa in da so atleti Trgohlada s 15. mestom na evropskem krosu dosegli enega naboljših šentjurskih športnih uspehov. G. Mestinšek je protestiral zaradi prevorske šole, ker je

izpadla iz letošnjih državnih naložb. G. Korže (SDSS) je postavil ostro vprašanje odgovornosti za napake pri popravilu strehe na ponkovski šoli. Po obrazložitvi g. Peperka naj bi voda zatekala in povzročila škode na parketih le zaradi letošnje zime in predvsem zaradi tega, ker na šoli na poskrbijo za vzdrževanje odtočnih cevi. G. Gorečan (LDS) je spraševal, zakaj letos ni bilo pluženja na cesti Laze - Razbor, ugotavljal pa je tudi, da so pristojne občinske službe povsem odpovedale pri zahtevi, da graditelji avtoceste popravijo lokalne ceste, ki so jih poškodovali. Poziv Anite Koleša (LDS), da se sporna ograja okrog igrišča takoj poruši, če je res črna gradnja, je ostal brez odmeva in aklamacijske podpore. G. Oset (SDSS) je predlagal, da se vključevanje semaforja pri šoli uredi tako, da ne bo povzročalo nepotrebnih zastojev. Na njegovo vprašanje, kaj je z brigadirskim domom v Šentvidu, smo dobili odgovor, da ga bo vzela v najem Slovenska vojska. V tej zvezi se je razvila kratka polemika, ker je g. Leskovšek (SLS) trdil, da je Slovenska vojska glede škod in odškodnin slabša od bivše JLA. G. Cvikl (SLS) je opozoril Občino, naj nekaj ukrene, da se stavba slivniške Aureje, ki je menda prišla v last celjskega podjetja brezplačno, ne bo ob privatizaciji odtujila.

Proračun je v občini gotovo najpomembnejši politični dogodek leta, ki pa so mu, kot vse kaže, slabo dorasli tako v občinskem svetu kot v občinski upravi. Gre za res tako obsežen in zahteven dokument, da je bilo pričakovati dolgo in pretehtano razpravo. Pa se ni zgodilo nič takega. Osnutek proračuna, ki ga je predložil Urad župana, je v globalnem pogledu res lahko povsem v skladu s smernicami pristojnih ministrstev, na posameznih postavkah pa je ostal nerazdelan. Predlagatelji niso uspeli prestopiti običajne šablone in so ostali vkalupljeni v lanski proračun, ter so, verjetno po liniji najmanjšega odpora, dodali povprečnih 6 % vsem lanskim porabnikom občinskega denarja. Pri tem pa, kot kaže, ni bilo sploh pomembno, kako se je proračunski denar v resnici porabil. Od odborov občinskega sveta je proračun obravnaval menda le odbor za gospodarstvo, pa še ta je pristal na linearno 6 odstotno povečanje vseh

proračunskih postavk, razen pri investicijah v ceste. Vsoto za ceste je povečal z indeksom 240. Pričakovati je bilo, da bo takšen "osnutek osnutka" ostal še vsaj mesec ali dva v razpravi, da se bodo z njim krepko spoprijele vse stranke ter se bo iz njega poskušalo potegniti vsaj nekaj smernic za prednostne naložbe v občini, toda zgodilo se je tisto najslabše. Kljub odločnemu nasprotovanju nekaterih (Artnak, Kovač, Zupanc, Koleša...) in kljub temu, da ni bil predložen niti zaključni račun, torej nismo zvedeli niti, kako smo proračunski denar porabili v lanskem letu, da ne govorim o tem, da je razprava tekla le ob obrobni postavkah, je predsednica Osetova predlagala sprejem osnutka proračuna, Svet pa ga je sprejel. To praktično pomeni, da bo na prihodnji seji možno proračun spreminjati le z amandamaji oziroma večje spremembe praktično niso več možne. Najbolj zanimivo in šokantno hkrati je, da se je v takšnem proračunu našla tudi opozicija, saj so zanj glasovali vsi svetniki ZLSD in še celo nekaj svetnikov LDS.

Še nekaj povzetkov iz razprav. G. Mestinšek (SDSS) je menil, da je pri odhodkih potrebno upoštevati merila resornih ministrstev in da pretok sredstev iz družbenih dejavnosti v ceste ni sprejemljiv. G. Erjavec (ZLSD) je zahteval več denarja za nekategorizirane ceste in za odvoz kontejnerjev. G. Rezar (SKD) je menil, da je potrebno vzeti športu namenjen denar in ga vložiti v prevorsko šolo, g. Kolar (SKD) je zahteval več denarja za kulturo, g. Zdolšek (SKD) za malo gospodarstvo, g. Cvikl pa je predlagal, da se vsa sredstva s postavk 4 in 5 (kultura, šport, izobraževanje...) namenijo za kmetijstvo.

G. Artnak (LDS) je vztrajal, da občinski svet končno sprejme dolgoročna načela porabe proračuna, ki jih je on dal v proceduro že lansko leto, a še niso prišla na vrsto. Kovač (SDSS) je predlagal, da se razmisli o temeljito spremenjenem sistemu občinskega proračunskega financiranja in sicer naj bi zasledovali pri tem načelo decentraliziranega financiranja. KS naj bi določen kos skupnega kolača dobile v obliki t.i. glavarine. G. Čokl (SKD) in g. župan sta odgovorila, da proračunska načela

dejansko odreja država, glavarina pa naj bi bila v načelu krivična do redkeje naseljenih KS.

Občinski proračun naj bi znašal 802 milijona SIT in je za 6,7 % višji od lanskega. Nadpovprečno so povečane postavke za kulturo (10 %), za vzdrževanje cest (11%) ter za investicije v ceste (63 %). Pri slednjem povečanju gre v večji meri za stroške posojil za kredite za obvoznico iz preteklih let. Največ bo izgubil Sklad stavbnih zemljišč (- 31%) ter stranke (- 10%).

Nekaj hudih besed je bilo povedanih ob obravnavi osnutka odloka o javnem redu in miru. Kovač (SDSS) je opozoril, da odlok spet ni pripravljen v skladu s poslovníkom. Poleg tega, da je povsem skregan s slovenščino in zato tudi žaljiv za Občinski svet, naj bi bil v nekaterih členih naravnost "butalski". Svetniki iz vrst vladajoče koalicije ter pristojni občinski uradniki (gospa Rataj), med njimi je bilo slišati tudi vpliven glas g. Čokla iz SKD, so podane pripombe zavrnili, češ, da je pomembneje od spoštovanja slovenščine, da se odlok da razumeti. Kot primer "čudaštva" naj navedem 19. točko 5. člena:

Prepovedano je dopustiti živalim, da z iztrebki onesnažujejo pašnike in travnike, ki so v zasebni lasti,...! Ali pa 22. točko 7. člena, v kateri se zahteva, da si morajo vsi živinorejci in rejci malih živalih, ki živijo v strnjenih naseljih, za svojo dejavnost pridobiti soglasje sosedov in inšpekcijskih služb. Lahko si predstavljamo kakšna kalvarija čaka šentjurske kmete, če ima občinska oblast v resnici namen ta odlok izvajati! Odlok je bil v fazi osnutka sprejet.

Zapletlo se je pri imenovanjih predstavnikov Občinskega sveta v svete šol in javnih zavodov. Množico imenovanih je po posvetu z vodstvi strank ustno predlagala Komisija za volitve in imenovanja. Zakaj ni svetu predložila tudi pisnega predloga (da bi jih vsaj lahko povzeli v ŠN), ni znano. Spor, med LDS in ZLSD glede njihovega zastopnika v svetu OŠ Planina, do katerega je na seji prišlo, pa tudi to, da predsednik SDSS ni poznal kandidatov, ki jih je predlagala njegova stranka, kaže, da gre za zakulisne igrice.

Pod "Razno" so svetniki na predlog predsednice sveta prof. Osetove določili 50% povišanje nagrade županu, podaljšali

mandat ravnatelju OŠ Hruševce, uskladili cene v vrtcih z rastjo splošnih cen, sprejeli predlog predsednika Sklada stavbnih zemljišč, da se letos cena točke ne spremeni ter sklenili, da se odproda stara šola na Planini.

Kovač (SDSS) je pod to točko tudi predlagal, da se materiali za seje Sveta pošiljajo najmanj 10 dni pred sejo, ker je sicer razprava v strankah praktično nemogoča ter da se po zgledu v drugih občinah tudi pri nas formirajo t.i. klubi občinskih svetnikov, ki imajo nalogo predhodno obravnavati in dodelati vse teme, ki prihajajo na Občinski svet. Opozoril je tudi, da na občini, z izjemo Občinskega sveta, noben organ ne spoštuje statutarnih določb, da se na vse seje vabijo predstavniki sredstev javnega obveščanja. Zaman je zahteval, da se Svet do njegovih predlogov opredeli; predsednica jih ni dala niti v razpravo in še manj v odločanje. Takšna je pač šentjurska parlamentarna demokracija!

F.K.

Volitve in samoprispevki

Demokratska izbira novih vodstev krajevnih skupnosti ter hkratna odločitev, da smo jim pripravljeni prepustiti v uporabo del naših plač, sta dve zelo pomembni in tesno povezani odločitvi. Eno brez drugega takorekoč ne pomenita prav dosti. Upam si tvegati napoved, da bodo kraji, kjer bosta tako prva kot druga odločitev optimalni, v naslednjih štirih letih napravili velik razvojni korak. Žal, se pomena teh dejanj v Šentjurju vse premalo zavedamo. Nobenih pravih aktivnosti ni zaznati. Kot da se nas ne tičejo. Celo stranke, ki so običajno glasne, kadar gre za javne zadeve, so se nako potegnile v "ilegalo" in le čakajo, kaj bodo dogodki prinesli. Podobno ravnajo tudi vodstva sedanjih KS. Eni in drugi niso na primer niti poskusili uporabiti Šentjurskih novic vsaj za obveščanje, če že ne za pravo propagando. Nekateri so se očitno naveličali služiti "za narodov blagor", drugi vedo, da so si pripravili zaupanje ljudi in na ponovo nominacijo ne računajo, tretjim je vseeno. Agresivnih novih ljudi, novih potencialnih vodstev, pa skorajda ni nikjer najti. Slišati je sicer, da v nekaterih KS poteka oster zakulisni predvolilni spopad med "rdečimi" in "črnimi" (Slivnica, Ponikva...), ki ga pa v javnosti ni zaznati. Nekaj posebnega so si izmislili Drameljčani: na volitve gredo izključno z zaprtimi listami. Človek se res sprašuje, če tak poskus po desetletjih nedemokratskih volitev ni bolj posmeh slovenski demokraciji kot resno volilno opravilo. In če bodo s svojim "sistemom" uspeli na referendumu, potem pa res več ničesar ne razumem.

Morda je predvolilni mlačnosti nekoliko kriv tudi "timing". Sočasnost volitev in referendumov pomeni resda pocenitev, v vsebinskem smislu pa ni prav ustrezna, kajti ta hip praktično ni nikogar, ki bi "gorel" za referendumske programe in dvigal temperaturo. Sami po sebi pa smo ljudje tako ali tako obrnjeni zgolj k svojim osebnim interesom. Morda bi bilo bolje, da bi najprej izvedli volitve ter svojim izbrancem zaupali nalogo, da pripravijo ugodno samoprispevkovno klimo. Takšna vzporedna vožnja, ki smo si jo privoščili, zna biti hudo dvorezna.

Poznavalci pravijo, da je razočaranje nad našo demokracijo tolikšno, da bo na volitve v svete KS ter na glasovanje za lokalne samoprispevke prišel komajda vsak drugi volilec.

Brez dvoma bo dvom v legitimnost volilnih in referendumskih odločitev velik, če bo na volišča res prišla le polovica volilnih upravičencev. Nova vodstva bodo ostala brez tistega elana, ki naj bi jim ga dalo zaupanje volilcev. Nasprotno pa bo dobra volilna udeležba zagotavljala ne le najboljši izbor temveč bo tudi moralno obvezovala izvoljene predstavnike za pošteno in angažirano delo.

Vse bolj kaže, da kar večina KS ne bo prišla preko 50%. Tam, kjer je zaupanje v dosedanje vodstvo omajano, pa si je morda prav to vodstvo še dovolilo nedemokratske kandidacijske postopke ter tako še dodatno prepričalo svoje volilce, da pravzaprav ne odločajo o ničemer, tam bo udeležba gotovo slaba in tam bo zagotovo padel tudi referendum.

Ocenjujejo, da bo padla večina referendumov?!

Kje in koga bomo volili?

Za kaj bomo dali svoje plače?

Le še nekaj dni nas loči od volitev v svete KS ter referendumskega odločanja za samoprispevke. V telegrafskem slogu bomo skušali podati pregled volilnih in samopripravkovnih dogajanj.

BLAGOVNA

Na dveh voliščih (OŠ Blagovna in GD Lokarje) bodo v devetih volilnih enotah (vsaka vaška skupnost bo volilna enota) izvolili devet članov sveta KS.

Kandidati:

VE Primož: Mihael Klanjšek in Robert Slomšek;

VE Lokarje: Stane Horvat in Jože Vrečko;

VE Dole: Jože Gajšek in Drago Mavrin;

VE Repno: Viljem Lubej, Jožef Zupanc in Miroslav Tanjšek;

VE Zlateče: Edi Peperko in Zvonko Gaber

VE Cerovec: Milan Levstik, Anton Macuh, Andrej Debeljak in Franc Kresnik;

VE Proseniško - center: Jože Žnidar, Zlatka Jager, Darko Ojstršek, Jože Mihelčič

VE Proseniško - okolica: Marjan Jožef Mastnak, Damjan Lejčak;

VE Goričica - del: Anica Božič, Anton Mastnak, Marko Vodenik.

S samoprispevkom naj bi zbrali 35 milijonov SIT, z njim pa bi poasfiralirali vse nekategorizirane ceste v KS (9 km), zgradili pločnik v Dolah, razsvetljava v Goričici in Dolah, ter kanalizacijo v Dolah in Lokarjah

DOBJE

Volišča bodo pri Robiču v Slatini, KD Dobje in pri Percu v Lažišah. V štirih volilnih enotah bodo izvolili 11 svetnikov.

Kandidati:

I.VE: Edi Kovačič, Janko Brilej in Vlado Robič;

II. VE: Mirko Tovornik, Alojz Antlej in Rudi Hodej;

III.VE: Franc Planko, Anton Plahuta in Franc Salobir;

IV. VE: Srečko Knez, Jožef Pajk, Radovan Romih, Marko Lesjak.

S samoprispevkom naj bi zbrali 25 milijonov SIT, 70% bi porabili za ceste, 10% za mrliško vežico in 10 % za dotacijo društvom v KS.

DRAMLJE

Volišča bodo v OŠ Dramlje, pri Peček v Pletovarju, Kožuhu v Marija Dobju in Slomšku v Razborju. Imeli bodo 8 volilnih enot, izvolili pa bodo 11 članov sveta KS.

I.VE: Štefan Kopinšek, Branko Mastnak, Anton Kolar

II.VE: Bogomir Ulbing, Ivan Korenjak;

III.VE: Bogdan Zgonec;

IV. VE: Florjan Kolar;

V. VE: Stanislav Galuf;

VI. VE: Vinko Vodušek

VII.VE: Jernej Majger;

VIII.VE: Franc Štrajher

S samoprispevkom bi zbrali 44 milijonov SIT. 60% bi porabili za ceste, ostalo pa za komunalo, vodovod, razsvetljava in režijo.

SLIVNICA

Volišča bodo v KD Gorica, GD Javorje, GD Paridol, pri Završku v Voducah in pri Hrastnik Cvetki v Slivnici. Imeli bodo 9 članov sveta KS, ki jih bodo izvolili v 7 volilnih enotah.

I.VE:Drago Perc, Jože Voga, Martin Cmok, Maks Cvikel, Janko Cerkenik, Friderik Rezar, Anton Gradič, Florjan Potrata, Rado Vodeb, Ernest Zidanski;

II.VE: Zinka Vodeb, Branko Obreza;

III.VE: Milenko Tanšek, Ferdinand Skale, Jakob Skale;

IV.VE:Karl Mansuti;

V.VE: Alojz Jevšnik, Verica Salobir, Ivan Robič, Darko Skale;

IV.VE: Janko Kantužer;

VII.VE: Anton Šentjunc, Ivan Čretnik, Bogomila Selič, Uroš Hrastnik, Zoran Leskovšek.

Zbrali naj bi 35 milijonov SIT. 30% bi šlo za ceste, 30% za vodo-

vode, 20% za urejenje Gorice, 5% za ekologijo, 10% za režijo.

KALOBJE

Imeli bodo eno samo volišče in sicer v OŠ Kalobje, na katerem bodo v 6 volilnih enotah izvolili 9 članov sveta KS.

I.VE: Janez Belina, Franc Šafran, Anton Hribernik

II.VE: Marjan Sedminek, Anton Plahuta, Cvetko Privšek, Zdravko Kukovič, Boris Ocvirk;

III.VE: Franc Horjak, Jože Hribernik

IV.VE: Cvetko Novak, Martin Križnik, Drago Trupej;

V.VE: Roman Gajšek, Dušan Šafran;

VI.VE: Ivan Šafran, Zvonko Brečko.

S samoprispevkom bi zbrali 14 milijonov SIT. Za ceste bi šlo 64%, 10% za delovanje šole, 20% za komunalo in 6% za režijo.

LOKA PRI ŽUSMU

Volišča: KS Loka, GD Dobrina in pri Drobne v Hrastju. 9 članski svet KS bodo volili v 4 volilnih enotah.

I.VE: Srečko Veber, Mirko Mastnak, Marjan Skale, Vladimir Bogolin, Darko Mikša, Drago Doberšek;

II.VE: Vinko Žlender, Edi Košak, Zlatko Pečnik, Ernest Žekar, Silvestra Lokner;

III.VE: Jože Žerjav, Franc Ulamec, Franc Bevc, Miloš Vidmar, Martin Recko;

IV.VE: Alojz Kolar, Branko Artnjak, Zdravko Verhovšek.

S Samoprispevkom bi zbrali 28 milijonov SIT, od tega bi dali za razširitev šole 23%, ceste 51%, avtobusno postajo 8% in vodooskrbo 8%.

PLANINA

Volišča: GD Planina, pri Koprivniku v Lokah, pri Perčiču v Planinski vasi, v KD Šentvid in pri Pušniku v Visočah. V 5 volilnih enotah bodo izvolili 11 svetnikov.

I.VE: Jože Vertačnik, Marjan Veršič, Jože Jazbec, Janko Robič, Marija Uduč, Karl Rauter, Simon Tisel, Roman Pušnik, Peter Šantelj;

II.VE: Roman Planko,

III.VE: Ivan Knez, Franc Špan;

IV.VE: Drago Bezgovšek, Milan Zapušek, Jože Hvalc;

V.VE: Ivan Koželj, Mirko Vodišek, Janez Kovač, Janez Sehur, Stanko Križnik;

VI.VE: Boris Gračnar

VII.VE: Ivan Kladnik, Anton Senica, Franc Završek.

S samoprispevkom nameravajo zbrati 35 milijonov SIT, polovica naj bi šla za ceste, 25% za komunalo in pokopališče, 25% pa za večnamenski dom.

PONIKVA

Volišča: KD Ponikva, pri Vovku v Hotunjah, pri Podkrajšku v Ostrožnem, v GD Dolga gora in pri Zupancu v Luterju. V 5 volilnih enotah bodo izvolili 11 svetnikov.

I.VE: Janez Šibal, Anton Vrečko, Tomaž Zabukovšek, Ivan Podkrajšek, Jožefa Oman, Janko Pušnik;

II. VE: Srečko Medved, Franc Arzenak, Jože Zabukovšek, Jože Pevec, Ciril Korenjak, Jože Kadenšek;

III.VE: Franc Buser, Alojz Krašovec, Zvonko Filipšek, Anton Strniša, Anton Zdolšek, Janez Fatur, Anton Andrinek, Albin Grosek, Jože Bučar;

IV.VE: Srečko Zupanc, Staška Buser, Franc Štor, Janez Lah;

V.VE: Rajko Lenart, Dušan Jug, Anton Grmek.

S samoprispevkom bi zbrali 62 milijonov SIT. Kako jih nameravajo porabiti, iz referendumskega programa ni razvidno.

PREVORJE

Volišče bo v KD Lopaca, vseh 7 svetnikov pa bodo izvolili v 1 volilni enoti.

VE: Jože Gubenšek, Rafko Gubenšek, Mirko Pajek, Drago Križnik, Angela Pohajač - Perc, Anton Maček, Ivan Kladnik, Silvester Obrez, Franc Teržan, Edi Škoberne, Venčeslav Košec.

Samoprispevek bi prinesel 12,5 milijona SIT, za večnamenski

gasilski dom bi šlo 50%, za ceste 33%, ostalo pa za komunalno.

ŠENTJUR MESTO

Volišča: KS - Mestni trg, GD Šentjur, OŠ Hruševac. V 5 volilnih enotah bodo izvolili 15 svetnikov.

I.VE: Viljem Romih, Viktor Zalokar, Zvonko Pušnik, Martin Amon, Štefan Golež, Rudolf Ferlež, Andrej Prevolnik;

II.VE: Srečko Slemenšek, Branko Cmok, Ljudmila Palir, Jože Štiglic, Bojana Koželj, Martin Hajnšek, Alojzija Arzenšek, Florjan Erjavec;

III.VE: Tatjana Žaberl, Branko Golob, Anton Jančič, Ludvik Mastnak, Simon Zdolšek, Janez Čokl, Ivan Škorc;

IV.VE: Ivan Cmok, Marta Bračun, Štefan Tisel, Branko Oset, Ivan Brezovec, Miran Hernaus, Ivan Kukovičič, Rastko Godler;

V.VE: Anton Slatenšek, Robert Maruša, Robert Gajšek, Rudolf Magdalenc, Boris Kresnik, Ivan Gračner, Zdenko Horvat, Anton Selič, Edvard Kovačič, Dušan Jenič, Franc Škoberne, Leopold Škorjanc.

S samoprispevkom naj bi se zbralo 124 milijonov SIT, za podvoz bi se porabilo 40 milijonov SIT, za ekološko sanacijo mesta 25 milijonov, za kulturni dom in knjižnico 13 milijonov, za pločnike, ozelenitev mesta in vođoskrbo pa 21 milijonov SIT. 25

milijonov SIT je očitno nerazporejenih.

ŠENTJUR OKOLICA

Volišča: pri Kolarju, Cesta Kozj. odreda, gostilni Zdolšek v Jakobu, pri Kovaču v Vrbnem, pri Cehner na Kamenem in v prostorih v.s. Grobelno. Imeli bodo 6 volilnih enot in bodo izvolili 15 članov sveta.

I.VE: Mirko Čander, Janez Jazbinšek, Anton Seničar;

II.VE: Svetozara Verk, Jurij Ploštajner, Jože Oset;

III.VE: Jože Oset, Roman Štraus, Slavko Videc, Janez Kukovič;

IV.VE: Drago Cene, Štefan Gračner, Alojz Štor, Silvester Pešak, Ivan Horvat, Rudolf Gajšek, Peter Veber;

V.VE: Jože Štraus, Zoran Justin, Silvester Fendre, Franc Cehner.

VI. VE: Bojan Kranjc, Drago Zdolšek, Roman Moškotevc, Franc Vrečko, Ivan Centrih, Vinko Ravnjak, Martin Ledišek, Dušan Vešligaj, Matej Čokl, Jože Strašek, Mihael Gorjup.

S samoprispevkom bi se zbralo 110 milijonov SIT. Za avtobusne postaje in pločnike so namenili 73 milijonov SIT, za ceste 25 milijonov, za javne razsvetljave 7,5 milijona in za druge komunalne potrebe 4,5 milijona SIT.

Socialdemokrati kandidirajo

LOKA PRI ŽUSMU: I/1. Srečko Veber, I/4. Vladimir Bogolin, II/5. Silvestra Lokner, IV/3. Zdravko Verhovšek.

PLANINA: I/8. Roman Pušnik, I/9. Peter Šantej, II/1. Roman Planko, III/2. Franc Špan, V/1. Ivan Koželj in V/3. Janez Kovač.

PONIKVA: I/3. Tomaž Zabukovšek, II/2. Franc Arzenak, III/6. Janez Fatur, III/7. Anton Andrinek, IV/1. Srečko Zupanc, V/1. Rajko Lenart.

ŠENTJUR - MESTO: I/1. Viljem Romih, I/3. Martin Amon, II/5. Bojana Koželj, III/7. Ivan Škorc, IV/4. Branko Oset, V/1. Anton Slatinšek.

ŠENTJUR - OKOLICA: IV/4. Franc Vrečko

SDSS: Planina bo občina!

V sredo, 28. februarja so se na svoji volilni in kandidacijski konferenci zbrali člani planinskega krajevnega odbora SDSS. Dobra udeležba, na konferenci je bilo preko 20 članov in simpatizerjev, je dokazala, da je socialdemokratska stranka na Planini dobro zasidrana.

V prvem delu so prisotni poslušali poročilo predsednika Koželja ter se razgovorili predvsem o možnostih za lastno planinsko občino. Zlasti še predlog letošnjega občinskega proračuna, ki je takorekoč na Planino čisto pozabil, jih je dokončno utrdil v prepričanju, da jim le ustanovitev lastne občine zagotavlja primeren razvoj. Sklenili so, da bodo na krajevne volitve šli z geslom "Planina bo občina".

Za predsednika krajevnega odbora je bil ponovno izvoljen g. Koželj, za tajnika pa g. Mirko Kovač.

Določili so tudi svoje kandidate za svetnike KS. Barve SDSS bodo branili: Stopinšek, Šantej, Pušnik, Planko, Špan, Janko Kovač in Ivan Koželj.

LDS sporoča

LDS Šentjur predlaga vsem občankam in občanom občine Šentjur, da se udeležite volitev za svete KS in glasujete za kandidate, ki so za vaše okolje sposobni največ narediti. Prav tako predlagamo, da se udeležite referendumov za samoprispevek in ne dovolite, da o tako pomembnih zadevah odločajo namesto vas drugi!

Odločite se tako, da bo v korist vas in vašega kraja!

LDS Šentjur

Zapleti v SDSS

Potem, ko je po dveh neuspešnih poskusih končno po enoletni zamudi prišlo do volilno kandidacijske konference šentjurskega odbora SDSS in do izvolitve novega vodstva, je na prvi konstitutivni seji Predsedstva prišlo do novih zapletov. Prejšnji predsednik g. Oto Pungartnik je ugotovil, da volitve niso bile opravljene zakonito, saj naj bi glasovala tudi dva prisotna, ki nista v registru članstva. Zbral je 11 podpisnikov, večina od njih sicer ni bila na volilni konferenci, ki so g. Pungartnika podprli. Po besedah g. Pungartnika je on osebno preveril spisek članov šentjurske SDSS ter tudi takoj vložil protest pri Nadzorni komisiji v Ljubljani. Ta mu je menda pritrdila, da so bile volitve res nepravilne. Novoizvoljeno šentjursko predsedstvo je sklenilo, da se preučitev očitanih nepravilnosti na prvi stopnji prepusti Občinski nadzorni komisiji, zbrane dokazne materiale pa pošlje tudi v Ljubljano.

Toda, še preden se je to zgodilo, je ljubljanska nadzorna komisija kar sama ugotovila, da so šentjurske volitve nepravilne in je zahtevala od Predsedstva stranke (ljublanskega), da samo skličje ponovljeno šentjursko volilno konferenco.

To se do sedaj še ni zgodilo, če pa se bo, bo nastala zanimiva zmeda, podobna tisti v Trbovljah in Mariboru. V šentjurskem primeru se je, po mojem mnenju, ljubljanskemu vodstvu SDSS le nekoliko preveč mudilo in si je privoščilo nekatere nesprijemljive proceduralne napake.

Stavka zdravnikov

Na poziv zdravniškega sindikata Fides so v petek, 22. marca, pričeli stavkati tudi v ZD Šentjur.

Ob 11,30 uri je bil zdravstveni dom domala prazen, vse razpoložljive stenske površine so bile oblepljene s plakati, s katerimi zdravniki obveščajo svoj paciente, da stavkajo proti vladi in ne proti njim. Na hodniku sem srečal dr. Perhoča, ki je potrdil, da res stavkajo. On je ta dan obdelal le tri ali štiri nujne "zobobolne" paciente.

Da pa stavka le ni bila prehuda, so me prepričali občani, ki sem jih srečal v avli ZD. Mamica z dvema otročičkoma je povedala, da je bila naročena za danes pri zobozdravniku in zaradi stavke ni imela nobenih težav. Mlajši moški je prav tako brez težav opravil ta dan živilski pregled. Tudi starejša gospa, ki ima težave s križem, ni šla "praznih rok" domov. V eni izmed čakalnic, ki zagotovo ni bila urgentna, pa je čisto "normalno" čakalo 5 ali šest pacientov. Kot kaže, stavka bolnikov res ne bo prehudo prizadela.

F.K.

F.K.

"Krematorij" je čist

Alposova ekološka peč, oziroma obrat za razlakiranje obešal, imenovana tudi "krematorij" je končno dobila zeleno luč za obratovanje. Po besedah mag. Krempuša so dobili vsa potrebna soglasja, opravili pa so tudi že temeljite meritve vseh izpušnih plinov ter odpadnih voda. Na podlagi teh meritev, ki jih je v letošnjem februarju opravil Zdravstveni zavod Maribor, mag. Krempuš zagotavlja, da je Alposova ekološka peč povsem v okvirih dovoljenega in ne predstavlja nobene nevarnosti za zdravje ljudi, živali in rastlin. Meritve so tudi pokazale, da je peč celo energetsko in čistilno boljša, kot so zagotavljali dobavitelji.

Razlakirnica doslej dela skoraj izključno za potrebe Alposove lakirnice in sicer v eni izmeni. Ker pa gre za precejšnjo investicijo, ki jo ekonomsko lahko pokrije le delo v dveh izmenah, bodo v Alposu verjetno opravljali usluge razlakiranja tudi za druge firme.

Kaj je torej v izpušnih plinih "krematorija"?

Številke v oklepajih pomenijo po naši zakonodaji dovoljene emisije.

Prah 1,0 mg/m³ (10), kloridi 1,1 mg/m³ (10), kadmij 0,7 - 1,8 mikrograma/m³ (50), svinec 4 - 6 mikrograma/m³ (500), arzen 0,015 - 0,01 mikrograma/m³ (0,5), TOC (skupne organske snovi) 1,3 mg/m³n (10), ogljikov monoksid 20 mg/mn (50), dušikovi oksidi 125 mg/m³n (200), dioksini do 0,01 ng/m³ (0,1).

Vse številke so očitno v zakonskih okvirih, če pa zaradi "krematorija" res lahko mirno spimo, bomo poskušali zvedeti do prihodnje številke ŠN še pri zelenih.

F.K.

R.T. in J.Š. naj bi za 30 milijonov tolarjev oškodovala družbeno premoženje!

Kolesje božjih mlinov se je zavrtelo. Počasi, a vendarle, bodo zadovoljni eni; neumnost, bodo vpili drugi. No, kaj pa je 30 milijonov, če podjetje dobro dela! Ali ste sploh pomislili, kaj bi bilo, če bi Klavnica šla v stečaj, mesarji pa na borzo dela? In tako dalje in tako dalje!

Toliko je teh "čejev", kot je menda ljudi. Je mar tudi toliko različnih vrst poštenosti?

Zgodba Jurija in Jurmesa se je pričela ob asistenci bivšega slovenskega predsedniškega kandidata in idejnega vodje divje privatizacije Staniča pred davnimi šestimi leti. R.T. in J.Š., ki seveda nista nihče drug kot "naša" direktorja Rado Tržan in Jože Štiglic, to je menda prav vsem jasno in je torej vsako skrivanje za inicialkami formalistična traparija, sta pač v evforiji divjega prilaščanja družbene lastnine pristavila svoj lonček. In to ne skrito! Zagotovo ne čisto pregledno, toda zgodilo se je pretežno pred našimi očmi. Torej niti kradla nista! Tistim, ki znajo in imajo denar, se seveda ne gleda pod prste. Nihče jim ne gleda! Ne tisti, ki brezimno koračijo mimo klavniške poslovne stavbe, niti tisti, ki bi to morali početi po službeni dolžnosti!

Le kaj se je zgodilo zdaj, po tolikih letih, da so kriminalisti prišli na dan s pogojniki "naj bi"!? Je mar zadeva že tako daleč, da je nepovratna? Ali pa je Jurmesov kapital že tolikšen, da teh 30 milijonov, iz katerih je sicer nastalo (in verjetno še nastaja) vse premoženje Jurmesove delniške družbe, lahko d.d. vrne z levo roko? So morda obnemogli botri iz ozadja, ali se je slovenski sodni in drugi oblasti končno prebudila vest? Ali pa gre le za običajno hitrost sodnih mlinov? Če bo šlo še naprej tako, lahko pričakujemo, da bo tožilstvo podalo ovadbo čez kakšno leto ali dve, če seveda do ovadbe sploh bo prišlo, tam neke ob koncu drugega tisočletja pa celo lahko pričakujemo pravnomočno obsodbo. Verjetno bo denarna globica povsem zadostno prevzgojno sredstvo za iznajdljiva gospoda. Nekoč bi ju vsaj njuna ZKS gladko izključila, od ZLSD pa kaj takega ni mogoče pričakovati! Do takrat bo privatni Jurmes lahko "kupil" od svojega nesrečnega družbenega siamskega dvojčka Mesarstva tudi še preostanek proizvodnih kapacitet, postal najuspešnejša slovenska mesno predelovalna firma in naši vrli občinarji bodo lahko tudi drugega akterja te zgodbe o uspehu nagradili z občinsko nagrado.

Kot kaže, niti za zgražanje in malodušje ni več prostora v otožni slovenski (šentjurski) duši!

F.K.

LDS o proračunu

Izvršilni odbor šentjurske LDS je kritično obravnaval predlog šentjurskega občinskega proračuna. Ugotavljali so, da linearno povečanje proračuna z indeksom 106, kot ga predlaga urad župana, ne pride v poštev, niso pa se mogli zediniti okrog drugačnega predloga. Gorečan in Artnak sta vztrajala, da je potrebno v letošnjem letu opraviti najmanj četrtino občinskega cestnega načrta, kar pomeni, da v proračunu manjka okrog 130 milijonov SIT. Zlasti Gorečan je odločno nasprotoval, da bi sredstva po merilih raznih ministrstev, ki niso v skladu s prihodki proračuna, pretakali od gospodarske infrastrukture k družbenim službam. Mastnak, Vrečko in Horvat pa so menili, da je potrebno dati več za izo-

braževanje, zlasti še za izobraževanje odraslih. Soglasni so bili le ob zahtevi, da mora občinsko vodstvo zagotoviti manjkajočih 130 milijonov SIT, če hoče, da bo življenje v občini teklo kolikor toliko brez pretresov.

Zanimiva je bila tudi informacija, da sta se na pobudo SKD sestali vodstvi LDS in SKD. Tema razgovora je bila menda predvsem kritika LDS na račun vodstva občine. Stranki pa sta se očitno tudi nekoliko sprli okrog izvajanja oziroma neizvajanja nekakšnega pisnega medsebojnega sporazuma. Volivce ene in druge stranke bi verjetno kar krepko zanimalo, kaj je pravzaprav tema te njune (tajne!) pogodbe.

F.K.

SDSS za opaznejše praznike

Na prvi seji novega, kot kaže, nelegalno izvoljenega predsedstva občinskega odbora SDSS Šentjur je bil med drugim sprejet tudi sklep, da SDSS na ravni občine pripravi praznovanje vsaj dveh državnih praznikov. Na predvečer Dneva državnosti, to je 24. junija, bo stranka organizirala kresovanje na Rifniku, obletnico plebiscitarne odločitve za samostojno Slovenijo pa bo odslej tradicionalno obeležila s praznično - zabavnim večerom, verjetno v prostorih hotela Alpos. Predlagali so tudi, da bi v Šentjurju v počastitev Dneva državnosti vsako leto organizirali košarkarski maraton, v katerem naj bi sodelovale poleg različnih šentjurskih ekip tudi strankarske ekipe na državni ravni.

UNIVERSAL

2% POPUST

Traktorji

Traktorji

TRGOVINA UŽMAH
PLANINA, tel.: 791-113

TRAKTORJI UNIVERSAL

20% POLOG, odplačilo v 1, 2, 3 letih
10,8-odstotna fiksna obrestna mera

Pokličite 063/791-113 Ali nam pišite: trg. UŽMAH,
3225 Planina

LINEA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING

Irena Križnik s.p., Šentjur, Mestni trg 1
063/741-709, 855-692

- vodenje poslovnih knjig
- računalniške storitve
- prodaja pisarniškega materiala
- prodaja in inštaliranje računalniške opreme

SE PRIPOROČAMO!

UGODNI velikonočni nakupi
v trgovini

Nudimo vam pestro izbiro

- šolskih POTREBŠČIN
- PISARNIŠKEGA MATERIALA
- RAČUNALNIŠKE DODATKE
- IGRAČE
- VELIKONOČNA IN DRUGA DARILA
- USNjeno GALANTERIJU itd.

Ipavčeva 3
63230 ŠENTJUR
Tel.: 063/743-089

Odprto
od 7. - 17³⁰ ure

*Želimo Vam vesele
velikonočne praznike!*

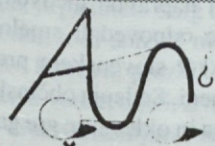
Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/741-836

AVTO ŠKORJANEC
PRODAJA REZERVNIH DELOV
IN AVTOMOBILOV;
AVTOODPAD, VLEKA & R. CAR

KIA KIA MOTORS

Pooblaščen prodajalec za
KIA MOTORS vas vabi v salon
na Mariborski 115!

PONUDBA VEČJA KOT DRUGJE

- originalni rezervni deli
- cenejši - neoriginal
- pločevina, avtostekla za osebna in tovorna vozila
- izpuhi za vsa vozila
- program VALEO, BOSCH, BLAUPUNKT
- gume NOKIA, MICHELIN, SAVA, BANDAG + montaža
- prodaja - odkup rabljenih in poškodovanih vozil
- kredit - menjava

Lokacija: Mariborska cesta 115, tel.: 38-811
Rabljeni deli: Trnovlje-Gaji 412-240,
Šentjur 741-008

TEHNIČNA TRGOVINA

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 741-329

Termix

Po ugodnih cenah vam nudimo bogato ponudbo
keramičnih ploščic, sanitarne opreme, gradbenega
materiala, inštalacij - voda, električna, ogrevanje, barve,
lake, akustiko, belo tehniko in gospodinjske potrebščine.

vinogradniški stebri 14/8	949,00 SIT
pocinkana žica	119,00 SIT
Jupol	2.999,00 SIT
Jubolin kit	2.499,00 SIT
Cement Italija	589,00 SIT
apno Zagorje	489,00 SIT
Modul opeka	69,00 SIT
porolit	76,00 SIT
zamrz. skrinja LTH 220 I	57.990,00 SIT
zamrz. skrinja LTH 380 I	63.990,00 SIT
zamrz. skrinja LTH 520 I	72.900,00 SIT
Sadolin 1kg	669,00 SIT
Biotan lazura 1kg	549,00 SIT

POSEBNO UGODNA PONUDBA:

kritine BRAMAC vse barve 99,90 SIT/kom.

Jože Artnak - šentjurski predsednik, ki ni iz Šentjurja

Da je Jože Artnak predsednik šentjurske LDS menda ni potrebno posebej poudarjati. Na krmilu te, v Šentjurju druge najmočnejše stranke, je že drugi mandat in nič ne kaže, da bi bil njegov stolček kaj na trhljih nogah.

G. Artnak, mar to pomeni, da se v teh letih vodenja stranke še niste prav nič idejno izčrpali? Ali pa ste si uspeli ustvariti svojo "partijsko čvrsto" hierarhijo?

Vprašanje, ki ste mi ga zastavili, je nekoliko provokativno in v stilu Šentjurskih novic. Nič zato, odgovor je enostaven. Osebnostno čutim, da je LDS prava stranka in resnično mi zanjo ni težko karkoli narediti. Morda bo zvenelo hvalisavo, res mi za delo v stranki ne manjka niti zamisli niti energije. To, da je LDS resnično svobodnjaška in demokratična stranka, brez tiste toge notranje discipline, kot jo lahko opazite pri nekaterih ideoloških strankah je, upam, tudi vam znano. Svojega stolčka, kot ste prej rekli, se ne držim z vsemi štirimi in še najmanj s pomočjo "večne partijske" discipline, ali drugih pollegalnih mahinacij (kot nekateri v Šentjurju). V stranki so pač ocenili, da sem še lahko koristen in so me izvolili. In vesel sem tega.

Preden nadaljujete z LDS, Vas prosim, da bralcem ŠN na kratko predstavite svojo življenjsko pot.

Rodil sem se pred 36 leti tu v Javorju, takorekoč v srcu Kozjanskega in sem seveda del teh hribov, teh ljudi in kulture. Moja vas je Javorje, moj kraj Slivnica in moje mesto Šentjur. Tu sem doma in rad sem tu doma.

Kot elektrikar sem dve leti in pol delal v Tolu, potem me je potegnilo najprej v vodstvo šentjurske ZSMS, nato sem 7 let delal v Ljubljani v predsedstvu ZSMS, ob delu študiral pravo, zdaj pa sem 6 let zaposlen v Alposu kot tajnik generalnega direktorja. Če se ozrem nazaj, vidim, da mi je vsak košček prehojene poti pustil svoje sledi, spoznanja in prijatelje. V Tolu, kjer je takrat vladal določen konflikt glede delavskih pravic, sem se tudi zaradi osebne prizadetosti prvič osebno izpostavil in takrat me je potegnilo v politiko. Naj kar na tem mestu povem, da ne bom pozabil, da zame politika ni kurba, kot se rado reče, temveč je to nujno potrebno urejanje skupnih družbenih zadev. Res se tudi v njej najde mnogo pokvarjenosti, morda celo več kot v vsakdanjem življenju, vendar pa sprijenost ni njena osnovna značilnost. Doslej sem prav v politiki srečal mnogo

čudovitih ljudi. Za vsemi temi leti, ki sem jih preživel v politiki, so mi ostali lepi spomini tako na dogajanja kot na prijatelje in znance, s katerimi se kljub temu, da smo zdaj razkropljeni po različnih strankah, nikoli nismo čisto razšli. Bavčar, Janša, Podobnik, Kirn, Potočnikova in drugi, to je ta moja nepozabna generacija. Osebnostno nisem nikoli zanimal, da sem bil del bivše oblasti, toda tisti del, ki z obstoječim ni bil zadovoljen. Ko poslušam v šentjurskem občinskem svetu neslane očitke, češ, da sem sodeloval z bivšo

partijo in podobno, moram tem "obrekovalcem" povedati, da sem bil del tiste zsmsjevske generacije, zbrane okrog Mladine, ki je komunizem načela znotraj in je dejansko pripravila teren za demokratične spremembe slovenske pomladi. Morda se bo to zdelo marsikomu danes smešno, toda mi smo takrat ogromno tvegali in le spletu srečnih okoliščin se imamo zahvaliti, da nas ni zmlelo kolesje totalitarne države. Mi boste verjeli, da sem tisto noč, potem, ko smo zvedeli za aretacijo Janše, v zavetju temne noči na svojem vrtu v Javorju zakopal vse njegove tekste, ki sem jih s tem ali drugim namenom dobival od njega. Mirno lahko trdim, da so mnogi od danes tako glasnih šentjurskih "pravovernih" demokratov takrat povsem varni in mirno čepeli za zapečkom in gledali televizijo.

Kako se je potem lahko zgodilo, da ste se tako razšli?

Pravzaprav se sploh nismo razšli. Le družbeni prostor se je tako razširil, da so v njem lahko prišle do izraza naše različenosti. Res pa je, da se ljudje pod vplivom časa in zunajjih dejavnikov spreminjamo. Osebnost sem na primer zelo cenil Janšo. On je bil izjemen analitik in čudovit tovariš, toda takšnega, kot ga vidim v javnosti danes, skorajda ne prepoznam. Morda slava in oblast res tako spremenita človeka?

Ker sva že pri načelnih razmišljanjih: kako se počutite v LDS, ki velja za pragmatično liberalno stranko? Ali je v stranki ob gospodarskem liberalizmu, ki naj bi bil vaša posebnost, še dovolj prostora za socialno krilo, kamor bi Vi, po mojem mnenju, nekako spadali?

Je! LDS je stranka s širino. Res dajemo prednost gospodarstvu, kar pa morda zaradi moči naših koalicijskih partnerjev, SKD in v preteklosti ZLSD, ki sta naravnani izrazito v potrošnja in večanje javne porabe, ni prišlo toliko do izraza. Res pa je tudi, da naša stranka ni tista izrazita liberalna stranka, ki bi dopuščala grobi gospodarski liberalizem, ampak damo mnogo tudi na vrednote socialne države. Skratka, stranko jemljem kot orodje za urejanje javnih zadev v službi ljudem in državi in LDS je takšna stranka, ki to svojo vlogo opravlja učinkovito. Da, vem, očita se nam, da nam gre le za položaje, za karierizem in podobno. Seveda se tudi takšnih vzporednih negativnosti ni mogoče povsem znebiti, toda v našem šentjurskem primeru nam tega ni mogoče očitati. Kmalu po volitvah se je, na primer, naši stranki ponujalo nedefinirano mesto nekakšnega svetovalca župana, kar ni zanemarljiva funkcija, toda, ker je šlo formalno za novo delovno mesto in za širjenje občinske uprave, smo tako ponudbo iz načelnih razlogov gladko odklonili.

Ko sva že ravno pri šentjurskih razmerah: kako ocenjujete položaj v občini po zadnjih volitvah?

Ne bom leporečil; sedanja šentjurska oblast ni prav daleč od tiste nekdanje, proti kateri smo se v ZSMS borili. Že ob konstituiranju te občinske oblasti so se dogajale čudne zadeve, spomnite se peripetij pri imenovanju podžupana in volitvah vodstva sveta! Občutek sem imel, da je sedanja garnitura predvsem pod vplivom Cerke preveč rigorozno zavrnila sodelovanje z LDS ter s tem sebi in občini napravila medvedjo uslugo. S tem so se odpovedali smelosti in energiji stranke, ki v slovenskem prostoru gotovo precej pomeni. Sedanja občinska oblast nenehno menca in okleva, se gre gasilce, namesto da bi tvegala razvojni zamah. V LDS bi se teh zadev lotili gotovo povsem drugače. Podžupan, ki smo ga mi ponujali, bi bil gospodarstvenik, ki bi predvsem iskal denar za investicije. Danes je pač tako, da so državni skladi v Ljubljani polni in je le stvar občinskega političnega menedžmenta, da

pripravi projekte ter omehča pristojno ministrstvo. Sicer pa, kaj bi o tem razpredal, saj nisem jaz župan! Trdim, da bi se mnoge stvari dalo izpeljati bolje, kot so se.

Trenutno je pač tako, da sedanja oblast mukoma krpa skupaj tisto, kar je zastavila prejšnja garnitura, obvoznico, razmeroma predrago telefonijo, dokončevanje šole v Hruševcu in podobno. Župan je obremenjen s svojo stranko in s tistimi, ki SKD ideološko obvladujejo, občinski svetniki pa mu pri njegovem delu niso v nobeno pravo oporo. Čeprav nekateri menijo, da je sedanji občinski svet na višji ravni, kot je bila prej skupščina, se mi zdi, da so svetniki le preveč ozki, vidijo le svoj kraj, pri pomembnih odločitvah pa delujejo največkrat kot jalov strankarski glasovalni stroj. Pri vodenju Občinskega sveta pogrešam enakovreden odnos do predlogov in razmišljanj vseh, ki smo člani tega organa. To so velike hibe naše šentjurske demokracije, ki jim botruje preslabo sodelovanje vladajoče koalicije tudi z LDS.

Podžupan, ki mu je bila namnjena vloga motorja v tej občinski garnituri, je sicer reprezentativen in uglajen, pričakovane koristi pa od njega ni. Tudi z neiskusnim profesionalnim sekretarjem sveta nismo ravno odkrili smodnika.

Resevna 18. marca 1996

Pravzaprav se je zgodilo en dan prej, to je v nedeljo, 17. marca, a ker je bil dogodek posvečen resevniški tragediji, ki se je zgodila 18. marca 1945, je prav, da datum ostane pravi.

V planinskem domu na Resevni se je tisto nedeljo zbralo kar okrog 80 Šentjurčanov, predvsem strejših, ki jih tudi za ta pozen zimski dan previsok sneg ni mogel zadržati doma. Uvod je napravil predsednik Zveze borcev, Učenci OŠ Franja Malgaja so izvedli priložnostni kulturni program, slavnostna govornica, gospa Breda Svetina, je pa imela dolg ter patetičen govor, v katerem tudi solz ni manjkalo. Takšen je bil letos krajevni praznik Šentjurja, ki so ga pripravili vodstvo KS, Zveza borcev in Planinsko društvo Šentjur. Predstavniki veteranske postaje, ki so pred leti prevzeli patronat nad partizanskim grobiščem, zadnjim počivališčem Cvetke Jerinove, Dušana Laha in 80 padlih borcev, ni bilo na spregled.

Slavnostni govor Brede Svetina je bil nekaj posebnega. Najprej je povedala, da je

Rekel bi, da se vsi skupaj obnašajo dokaj oblastno, včasih že kar pretirano samovšečno, ter preveč ignorirajo tako imenovane civilne pobude, na primer proteste krajanov iz ulice Pod Vrbco, ali pa množična opozarjanja na nepravilnosti okrog lastninjenja obale Slivniškega jezera. Morda bomo glede slednjega v LDS prisiljeni predlagati odlok o obalnem pasu, podobno kot v Piranu, da bi zagotovili določen red, ki bi ga seveda morali že zdavnaj vzpostaviti drugi.

Še kaj o šentjurskih načrtih vaše stranke? Morda o vaših napovedih za lokalne in državne volitve?

Ne vem, če je na tem mestu dovolj prostora za odgovor na takšno vprašanje.

Najprej moram poudariti, da imamo v stranki dovolj izdelanih načel za razvojno vizijo in tudi dovolj prodornih ljudi, ki so jih pripravljene uresničevati. Več bi naredili za cenejšo in boljše občinsko upravo ter se zavzeli za decentraliziran razvoj občine. KS morajo dobiti večjo težo, morajo imeti svoj denar in svoje naloge. V načelu smo za enovito šentjursko občino, saj ta kot celota lahko dobro funkcionira, ne odklanjamo pa ustanavljanja manjših občin, če sedanji sistem občinskega proračuna ne bo omogočal razvoja celotnega teritorija.

ponosna, ker jo je predsednik ZB imenoval tovarišica, kot je tudi ponosna, da izhaja iz "rdečega" Joštovega mlina. Tam, pri njih doma, so se pred vojno in po vojni zbirali pravi pošteni komunisti, kot je bil na primer njen ideal Franjo Vrunč, ki so izgoreli za bolj pravično družbo. Prav zato ne more sprejeti zahtev tistih, pravzaprav jo je sram, da se kaj takega sploh lahko v naši družbi pojavi, ki bi radi podrli vse spomenike NOB, ter borce za svobodo, enakost in pravičnost izenačili z belogardisti in drugimi domačimi izdajalci. Četudi bi jim uspelo izničiti vse spomenike, Resevne, ki je en sam spomenik hotenja k svobodi, ne bodo uspeli nikoli zravnati, izdajalci pa bodo za vedno ostali le izdajalci.

V aktualno političnem delu govora je povedala, da ZLSD, naslednica vseh naprednih delavskih gibanj in nosilka socialdemokracije na Slovenskem, gre v odločen boj s takšnim liberalističnim vodenjem družbe, kot ga srečujemo danes. Prodali so MGA, Zlatorog, Videm, uničili TAM, Emo...! To, kar so hoteli doseči nacisti z vojno, se danes uresničuje pod krinko svobodnega tržnega gospodarstva in na račun obubožanih delavcev. Spomnila se je, kako je bilo nekdanj

Občina mora poskrbeti za gospodarsko infrastrukturo ter za spodbujanje malega gospodarstva. Občinski možje niso le tisti, ki režejo trakove ob otvoritvah, ampak morajo predvsem s kovčki po denar v Ljubljano oziroma tja, kjer denar je. Pri kmetijstvu se bomo bolj zavzemali za celosten razvoj podeželja. Družinska kmetija je tudi naša prioriteta. Za Evropsko skupnost se mora naše kmetijstvo dobro pripraviti. Izkoristiti bo treba naše konkurenčne prednosti, kot so pridelava kakovostne domače in naravne hrane ter turizem. Zavzemamo se tudi za predelavo proizvodov v okviru tako imenovane zaključene proizvodnje na malih kmetijah in celo manjšo industrijsko proizvodnjo na vaseh.

Glede volitev v svete KS bi rekel le, da se je LDS odločila spodbujati kandidiranje ljudi s podporo krajanov. Preko stranke smo kandidate ponudili le tam, kjer takih predlogov ni bilo. Po našem mnenju strankarstvo pri urejanju čisto lokalnih zadev ni pomembno.

Na državnozborskih volitvah seveda napovedujem zmago LDS. Računam, da bomo tudi v naslednjem mandatu skupaj v koaliciji s SKD, morda pa tudi s kom drugim.

Franc Kovač

lepo v EMU, vsi so imeli delo, plače, stanovanja, zdaj pa bivši sodelavci tavajo po celjskih gostilnah in še za špricar nimajo. ZLSD je od demokratičnega prevrata pričakovala nekaj povsem drugega! Pozvala je prisotne, naj ne pozabijo na grozote fašizma (ki nam spet grozi) in naj ne izpustijo iz rok tistih vrednot, ki so jih v rokah nekdanj že čvrsto držali.

Zborovanje se je zaključilo s tradicionalnim partizanskim golažem.

F.K.

Romani!

Pred šestimi leti te je življenje pripeljalo v drameljsko Svetelko. Tu si si ustvarila družino in svoj dom. Kruta usoda te je iztrgala iz naše sredine: tvoje mlado življenje je ugasnilo, tako kot že mnogo drugih, na cesti skozi Vrbno, ko si se vračala iz službe k svojim.

Ostala je velika praznina!

V srcih prijateljev, znancev in sorodnikov bo spomin nate, Romana, vedno živ.

M.S.

Nizke gradnje - Mirko Kovač: Turizma na Planini ne načrtujemo - ga kar izvajamo!

Ko je gospod Kovač izustil prvi del izjave iz naslova, mi je kar vzelo sapo: moralo se je zgoditi res nekaj groznega, da so Kovačevi, ki so s svojim Montparisom daleč naokoli pojem dobre gostinske ponudbe, tako obupali. No, nadaljevanje stavka je potrdilo tisto, kar sem pravzaprav pričakoval: obilico zagnanosti in podjetnosti.

Mar to pomeni, da vam je padla sekira v med, kot se reče, in ste šele zdaj našli pravo zamisel in pot do turistične Planine?"

Ne bi tako rekel. Že kar nekaj časa vemo, da je Planina lahko turistična "zgodba o uspehu", temu poznanemu cilju pa se približujemo postopno. To, da je pred stoletji in desetletji lahko bila zanimiva za letovanja celjske, zagrebške in celo dunajske gospode, nam je le potrditev tistega, kar vemo. Le da so nam bili časi socialističnega razvoja razmeroma nenaklonjeni. Zdaj pa, tako ocenjujemo, je prišel naš čas. Planini je potrebno le še dodati "turistično infrastrukturo" in tega smo se prav letos lotili z vso vnamo.

Me veseli, toda, preden našim bralcem razgrnete svoje zamisli, bi bilo prav, da spregovorite o sebi, o svoji gospodarski razvojni poti, ne nazadnje tudi o denarju, ki vam ga pri vaših zamislih prav gotovo ne sme manjkati.

Moja življenjska pot ni ravno zanimiva, a če že mora biti, naj povem, da sem doma iz Šentvida, kjer so me rodili pred skoraj 50 leti. Povojna leta naši gostilni niso bila prav nič prizanesljiva; inšpektorji so pri nas "razsajali" tako pogosto, da so se moji starši tja do 1962 leta ukvarjali bolj ali manj le s kmetijstvom. Moral sem od doma, izučil sem se za trgovca in bil 7 let v službi v Resevni. Leta 1970 sem kupil predpotopni, razmajan kamion in začel s prevoznijstvom. Prva leta sem bil bolj mehanikar kot kaj drugega, pozneje pa so posli stekli. Zamenjal sem kamion, si počasi nabavil gradbeno mehanizacijo ter se preregistriral v podjetnika za nizke gradnje. Z maloštevilno a udarno ekipo smo prevzemali posle po vsej Sloveniji in celo na Hrvaškem. Enega izmed največjih del smo npr. opravili v Pazinu, kjer smo v zahteven objekt za železnico vgradili preko 2000 m³ betona. Preko sezone smo gradili, pozimi pa smo delali betonske izdelke v delavnici v Planinski vasi. Tako smo počasi pririnjili do današnjega dne, ko lahko z našo ekipo 17 zaposlenih (vključno z gostinci v Montparisu) ter s kompletno gradbeno mehanizacijo prevzemamo tudi najzahtevnejša dela. Pred leti smo veliko delali

tudi na Planini, gradili ceste, polagali asfalt, sanirali plazove in podobno. Tudi planinska rastlinska čistilna naprava je oziroma bo nastala pod našimi rokami.

In zakaj ste prešli na gostinstvo? Mislim, da je Montparis celo krepko bolj poznan kot vaše Nizke gradnje.

Pravzaprav čisto slučajno. Menda je bilo leta 1987, bil sem takrat predsednik skupščine KS Planina, smo se v vodstvu krajevne skupnosti spoprijeli z zamisljo izgradnje avtobusne postaje. Bila so to leta tik pred razpadom Jugoslavije in velikanske inflacije, ki nam je sproti požrla ves denar, ki smo ga uspeli preko Fonda za nerazvita področja ter s pomočjo Tajfuna in Vegrada pripeljati na Planino. Moje podjetje je zgradilo avtobusno postajo in ker je bila KS takorekoč brez ficka, sem za plačilo dobil lokacijo za bife (in javno stranišče) na avtobusni postaji. Ravno v tisten času je pričel jemati vrage tudi Štore in je bilo treba najti delo za tam zaposleno ženo Julko, sicer gostinko po poklicu. In tako je nastal Montparis.

Na Vaš račun je bilo slišati nemalo očitkov, da ste Montparis nekako "primafiirali" s pomočjo KS, kjer ste bili funkcionar. Ali so te zadeve razčiščene?

So in niso. Govoric se enostavno ne da utišati, pa čeprav zanje ni lahko nikoli nobenih oprijemljivih razlogov. Prav gotovo pa mi lahko verjamete, da bi sedanja planinska oblast, ki me ima kar preveč v želodcu, že zdavnaj prišla z obtožbami na dan, če bi zanje bil kakršenkoli razlog. Res je, da še sedaj nimamo urejenega zemljiškoknjižnega prepisa zemljišča, toda zgolj zaradi nepomembne proceduralne napake. Mirno vam lahko zatrdim, da me je lokacija za Montparis stala vsaj 5 krat več, kot je njena realna cena. Prevzel sem jo le zato, da sem vsaj za silo pokrtil svoje terjatve do KS kot zaradi česa drugega. Da je lokacija za gostišče vse prej kot primerna, pa mi menda tudi ni treba razlagati.

Pa denar? V Vaš lokal naj bi steklo kar precej nerazvitim območjem namenjenih mark.

To je čisto navadna "fovšija". V Montparisu ni niti tolarja, kakršnekoli državne ali občinske pomoči. Gradili smo ga le s svojimi sredstvi ter z običajno obrestovanimi bančnimi posojili.

Ker sva že ravno pri bankah, ali te sodelujejo pri vaši investiciji, ki je zdaj v teku? Ali si pomagata tudi z občinskim skladom za pospeševanje malega gospodarstva?

Ne, z občino se ne pogovarjamo, ker je pri skladu kapital predrag. Verjetno se bomo zadolžili pri avstrijski Hypoleasing banki, ki nam nudi kar za 2 % nižjo obrestno mero kot občinski pospeševalni sklad.

Zdaj pa je menda že čas, da se vrneva na začetek najinega razgovora. Bi nam opisali svoje videnje razvoja planinskega turizma?

Na Planini je bilo tako, da smo 40 let načrtovali in govorili o turizmu, vsa zadeva pa je šla vztrajno rakovo pot. Torej smo si v naši družinski firmi rekli, da je tega dovolj in si zavihali rokave. Naša vizija je približno takšna: Montparis ostane tisto osnovno jedro, ki pa mu nameravamo vdihniti nekoliko več turistično gostinske širine. Moramo priti do tako imenovane stacionarne

gostinske ter zanimive dodatne turistične ponudbe. V izgradnji imamo dva projekta, ki bosta dopolnila ne le našo temveč tudi celostno planinsko turistično ponudbo. V nadstropju objekta nasproti Montparisa nameravamo zgraditi 8 novih apartmajev, v pritličju pa naj bi poleg banke bila pisarna turistične agencije. V njej naj bi poleg vseh potrebnih informacij bile na razpolago razne planinske specialitete, npr. znani Mančekovi mesni izdelki, ter spominki. Še pomembnejši projekt raste v Planinski vasi. Tam smo odkupili 200 let staro Vahterjevo kmetijo, ki jo nameravamo s pomočjo Zavoda za spomeniško varstvo obnoviti v starinskem stilu, to je s črno kuhinjo in podobno. Takoj nad hišo stoji tudi lepo ohranjena enako stara kašča, iz katere bomo naredili lep etnološki muzej. Poanta tega projekta pa je konjski hlev z 12 boksi, pokrito jahalno dvorano ter z manežo na prostem. Nismo se še odločili, ali bomo vzeli lipicance ali morda druge jahalne konje. Dokončno odločitev prepuščamo Šeškotovim, izkušenim rejcem konj iz Socke. V vsakem primeru bomo poskrbeli za vse vrste jezdecev, od otrok do najzahtevnejših športnikov.

K temu morate prišteti še planinsko lovsko (Bohor), ribiško (Zlence, ribniki na Mrzlem polju in Tajhtah) ter športno rekreativno (tenis) ponudbo. Skratka, prepričani smo, da bi ta zamisel lahko zelo koristila širši planinski gostinski ponudbi in bi tudi spodbudila razvoj dodatne ponudbe kmečkega turizma.

Ni kaj, zamisel je smela. Gotovo za njo stojita tudi občina in vaše Turistično društvo.

Zelo dobro sodelujemo z Marijo Ratajevo z občine. Ona se res

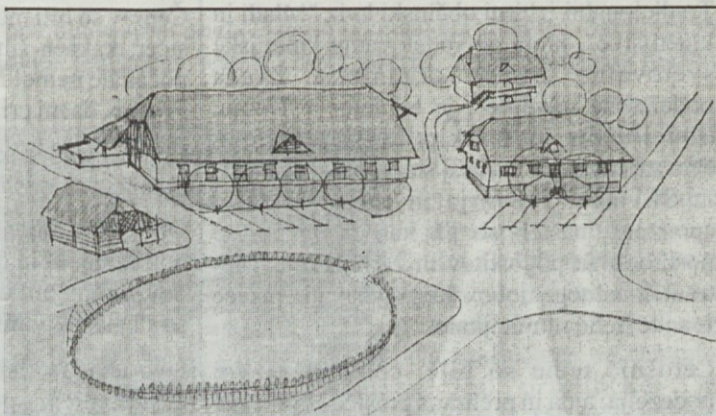
Črna kuhinja in kašča

angažira in smo ji hvaležni. Na Planini pa je čisto drugače; tu nam letijo polena pod noge na vsakem koraku. Predsednik turističnega društva, ki je hkrati ta hip hkrati še predsednik sveta KS, nam je močno nenaklonjen. Sicer pa so volitve pred durmi in sem prepričan, da se bo ozka miselnost, ki zdaj obvladuje planinski javni prostor, prav kmalu umaknila. Planinčani po naravi niso zaprti v okvire osebnih frustracij.

Kako je s kadri? Imate ljudi, ki bodo vaš projekt zagnali in ga vzdrževali? Ali pa boste morda ugasnili Nizke gradnje in se vsi vrgli v turizem?

Jaz sem pregloboko v gradbeništvu in nikdar ne bom gostinec! Jih je pa v širši družini kar precej, ki skrbijo za svoj kruh kot podjetniki in nanje močno računam. Sicer pa imamo na Planini

dovolj sposobnih in dela voljnih ljudi, tako, da glede tega nimam bojazni.

Turistični načrti za Vahterjevo domačijo

Vrniva se še za hip k Nizkim gradnjam. Vi ste delodajalec, hkrati pa tudi pobudnik za ustanovitev krajevnega odbora socialdemokratske stranke in že drugi mandat njen tajnik; so vaši odnosi z delavci, zaposlenimi pri vas, na ravni socialdemokratske ideje?

Vprašanje je nekoliko hudobno. Bilo bi preveč hvalisavo, če bi samo pritrdil. Morali boste vprašati katerega od naših delavcev. Rekel bom le, da jim zagotavljamo nadpovprečne plače in da v sezoni lahko zaslužijo tudi po 150 tisočakov.

In še za konec, kako se bo odrezala vaša SDSS na volitvah?

Znano je, da smo zaradi protesta bojkotirali občinske volitve, vendar od tega ni bilo nobene koristi; občine nismo dobili, pa še na krmilo so prišli ljudje, ki za planinsko občinsko samostojnost ne napravijo ničesar. V svet KS kandidiramo nekaj naših najbolj delavnih ljudi in upamo, da se bomo počasi vrnili v planinsko javno življenje ter slej ko prej uveljavili na referendumu izglasovano zahtevo po samostojni občini. Še vedno smo namreč prepričani, da dokler bomo le satelit Šentjurja, pri nas ne bo pravega razvoja. Če bodo kandidati SDSS to svoje poslanstvo pred volivci zagovarjali dovolj prepričljivo, bomo uspeli.

F.K.

Nevesta

Nevesta bom,
in ko bom rekla da,
me zagnila bo tema.
Moj ženin bo ponosno stal,
voščilom se zahvaljeval.
A zame njega tam ne bo.
Poglejte jo, porečejo,
od sreče ji besede ne teko!
Ko pa mi bel pajčolan obraz bo
skril,
oči mi val solza pregrenkih bo
zalil.

Na licu pekla sled me bo nje-
govega poljuba,
še huje me bolela moja večna bo
obljuba.
Tam, med množico bo tvoj
obraz,
in nenadoma ne bom več jaz,
ko bom zbežala čez cerkveni
prag,
saj čakal me bo pravi ženin -
vrag!

Duška Hočevar

"Mladi in kmetijstvo" v Dobju

Tradicionalni izbirni občinski kviz "Mladi in kmetijstvo", ki ga ob sodelovanju kmetijske svetovalne službe organizira Zveza podeželske mladine, je bil letos v Dobju. Sodelovalo je 6 ekip iz vse občine. Pravzaprav ne iz vse, saj smo pogrešali ekipe iz Slivnice, Prevorja in Loke. Številni sponzorji, našli so jih kar okrog 50, so poskrbeli za pogostitev in za nagrade. Tudi tradicionalnega dobovskega peciva iz pečice Ivanke Selič ni manjkalo.

Letošnje teme so bile: celostni razvoj podeželja, ajda in prehrana prašičev. Sam test je bil razmeroma dolgočasen, večji del krivde pa si gotovo lahko pripišejo sestavljalci kviza, saj so bile teme vse prej kot zanimive ali aktualne. Poleg tega pa so bila vprašanja postavljena tako, da je o zmagovalcu morda celo bolj odločala sreča kot znanje. Imel sem občutek, da številnih mladih kmetijcev, ki so do kraja napolnili dobovsko kulturno dvorano, tudi sam kulturni program ni tako ogrel kot npr. lansko leto, ko je bila prireditelj precej bolj živahna. No, morda pa so se mladi bolj ogreli po uradnem delu, ob plesu.

Zmagala je ekipa iz Dramelj (21 točk), ekipe Planine (19) in Dobja (19) pa sta si po seriji dodatnih vprašanj razdelili drugo in tretje mesto. Še najmanj sreče so imeli Šentjurčani in Ponkolani; s skromno bero 7 točk so pristali na dnu razpredelnice.

Srečanje starejših občanov na Kalobju

Čeprav so bili moji načrti drugačni, moram začeti tole pisanje z opravičilom. Ne vem sicer, kakšen šment mi je to zagodel, da so šle prejšnje Novice v tisk, ne da bi počakale name! Morda je kriv poštar, morda čikgumi na cesti, morda pa kaj tretjega. Prosim, da mi prizadeti oprostijo, sploh pa mislim, da bo vsa stvar še vedno zanimiva.

Prejšnji mesec se je namreč na Kalobju zgodilo že tradicionalno srečanje ostreljih. Pa nikar ne mislite, da je bila to kakšna dolgočasna zabava penzinistov! Kje pa!

Od 90 povabljenih jih je prišlo kar 50. Srečanje se je začelo v cerkvi. Duhovnik je z optimizmom in dobro voljo zasejal upanje med ljudi. Povedal je tisto, kar bi morali pravzaprav mi: človek še ni za v smeti, če so njegovo delo, misli in skrbi ovenčene še s kakšno pomladjo preko 60.

Dvorana gasilskega doma je bila napolnjena do zadnjega kotička. Vsi so z navdušenjem spremljali nastop kalobških osnovnošolcev, ki so s pristrčno igro, petjem in plesom tu in tam izvabili tudi kakšno solzo ginjenosti. Pozdravila sta jih tudi predsednik območne organizacije RK g. Tiselj in predsednik PDGZ g. Pušnik. Zaželela sta jim veliko zdravja in veselja.

In ko smo že pri veselju, zagotovo je bil najbolj vesel Miha Gaberšek. Ker je izgubil obe nogi, so ponj poslali avtomobil. In splačalo se je! Kljub svoji invalidnosti je še vedno veseljak, ki je smeh trosil naokrog in okužil z njim še marsikoga.

Okrepčani s kosilom so se zabavali še v pozno popoldne. Na koncu so se zedinili, da je minil dan, ki se ga bo vredno spominjati. Pozabili niso niti tistih, ki zaradi težav z zdravjem niso mogli priti in jih bodo obiskali doma ali v domu upokojeencev.

Organizator se zahvaljuje sponzorjem, predvsem odboru RK Kalobje in Šentjur, PGD Kalobje, KS Kalobje, Mesarstvu iz Šentjurja, Klasju iz Celja in tudi OŠ Kalobje ter učiteljema Kukovičevi in Leskovšku za kulturni program. Posebna pohvala gre družini Hribernik, ki je živela s prireditelji in je največ "kriva", da takšne pozornosti še niso popolnoma izginile.

Nekaj lepega pa sem odnesla tudi jaz in upam, da mi ne zamerite, če sem ta občutek potegnila šele v te Novice.

Saša Teržan

Sto kmečkih žensk na morje!

Akcija NT - RC pod tem geslom teče že 24. leto. Zanimivo je, da kljub temu, da gotovo tudi že za večino kmečkih žensk morje ne pomeni nekaj nedosegljivo daljnega, je zanjo še vedno dovolj zanimanja.

Letošnjo žensko stotnijo so izbrali na javnem žrebanju na kmetiji odprtih vrat Martine Fatur v Slatini. V za ta namen kar premalih prostorih se je zbralo okrog 60 kmečkih žensk iz bližnjih in daljnih občin. Med žrebanjem, za ta "zahteven" posel so si med drugim izbrali celo šentjurskega župana, ki je ta večer gotovo "šprical" kakšen predvolilni zbor občanov, so ženske zabavali celjski radijci, kvartet "Trs" in duo "Dolg". Glavni je bil Tone Vrabl, ki je pri tej akciji zraven že od vsega začetka.

Za izlet na morje, letos gredo že desetič v Lucijo in to za dva dni, se je potegovalo 1761 žensk. Najbolj si ga želijo šentjurske ženske, ki so poslale kar 521 kuponov, druge so presenetljivo Celjanke s 341 kuponi, nato pa sledijo tradicionalno številne Šmarčanke in Laščanke. Stroga komisija pod vodstvom šentjurske predsednice kmečkih žena gospe Trbovčeve je vse izžrebanke preverila in brez milosti izločila kakšnih 20 imen, ki jim je sreča bila naklonjena že kdaj na prejšnjih izletih, a je bilo

gotovo tako krasno, da so se hotele "prešmuglati" na morje še enkrat.

Prva in tisoča prijaviteljka sta dobili vozovnico za morje brez žrebanja. Prva, Antonija Potočnik s Skomarja, za katero je njen

Pobudnica akcije je bila Anica Pevec

nečak stal pred NT - RC s kuponom v roki že v petek ob štirih zjutraj, to je takrat, ko Novega tednika pravzaprav še sploh ni mogoče kupiti. Se je moral zelo znajti!

Svetovni dan zdravja v Šentjurju

V počastitev svetovnega dneva zdravja smo v šolskem dispanzerju pripravili in organizirali tekmovanja učencev vseh enajstih šol šentjurske občine. Prvi in drugi razredi so izdelovali risbe ali plakate na temo "kako ostati zdrav", tretji, četrti in peti razredi so pisali spise na to temo, zadnji trije razredi pa so odgovarjali na testna vprašanja iz zdravstvene vzgoje. Nagradili bomo najboljše likovna in literarna dela na vsaki šoli. Na višji stopnji pa bomo nagradili najboljše iz 6., 7. in 8. razredov. Ti bodo zastopali svoje šole na zaključni prireditvi v telovadnici osnovne šole Hruševac. Tudi tu bodo čakale najboljše tri ekipe ter najboljše literarne in likovne ustvarjalce bogate nagrade. Prireditve bo povezovala gospa Marijana Novak, za glasbo pa bo poskrbel Mitja Mastnak. Kviz bodo popestrili učenci še z zabavnim programom, poskrbljeno pa bo tudi za prigrizek in pijačo. Vse seveda v duhu skrbi za zdravje!

Organizacije tako obsežnega projekta si ni mogoče zamisliti brez pomoči in razumevanja šolskih ravnateljev ter velike pomoči vseh sodelujočih učiteljev, po finančni plati pa seveda ne brez pomoči sponzorjev. Ti so se odzvali v velikem številu, zato se vsem najlepše zahvaljujem in vas vabim na zaključno prireditev, ki bo 5. aprila ob 9. uri v šoli Hruševac.

Glavne tri sponzorje vabimo, da najboljšim trem trojкам v kvizu sami podelijo prve tri nagrade.

Glavni sponzorji so : TRGOHLAD Šentjur (trije rolerji)

STUDIO TRG Celje (tri trenerke)

ZLATARSTVO Gajšek (tri ure)

Ostale nagrade so prispevali: OMV Šentjur, ZZS Celje, MD777 Šentjur, Mlacar, NK Šentjur, Martin Amon, Yurmes, Esport, Alpos, Integros, Kemoplast, Elba, ZZV Celje, Montparis Planina, RK Šentjur, Optika Glešiči, Resevna, LI Bohor, Langus Tončka, Sanolabor, Medved Dragica, Aero Celje, Wihar, Suprem Loče, AC Naprudnik, Guliver, Ahac, Cesar Miha, Krka, Lebničnik Jožica, trg. Hvalec, Gostiina Salobir Jakob, Zvonček, Selič Leon, Vovk, Zavarovalnica Triglav, Meja Šentjur, Biooprema, Okrepčevalnica Grič, Bistro Peron, Slaščičarna Jelka, Akvonij, Vital Mestinje, Cvetličarne Majda, Mateja, Metka in drugi. Vsem še enkrat iskrena zahvala!

Dr. Draga Kovač Škoberne

Telefonija je v zaključni fazi

Občina Šentjur bo po dolgotrajnih prizadevanjih občinskega vodstva, Telekomu in KS že v prvi polovici letošnjega leta v celoti pokrita s telekomunikacijskimi zmogljivostmi.

Telefonija v Dobrini

priključke, kmalu nato pa še nove. Tudi na Planini so obstoječi telefoni že priključeni na novo centralo, z vključevanjem novih naročnikov bodo pričeli junija. Podobno je tudi v Loki, na Prevorju pa bodo omrežje pričeli graditi v aprilu.

Skupno je na južnem delu občine vključenih že 178 novih telefonskih naročnikov, 188 starih pa že deluje preko novih central. Predvideno je, da bo novih telefonskih naročnikov kar 824.

Projekt financirajo Telekom, občina Šentjur s sredstvi državnega proračuna za demografsko ogrožene in krajani. Celotna vrednost projekta znaša 266 milijonov.

Branka Bizjak

SDSS za večinski volilni sistem

Predsedstvo šentjurske SDSS je z zadovoljstvom sprejelo pobudo vodstva stranke, da se v naši državi uvede večinski sistem volitev. Dosedanje izkušnje s proporcionalnimi volitvami, zlasti pa še s tako imenovanimi nacionalnimi listami, so pripeljale tako daleč, da volilci takorekoč niso mogli voliti več določenega človeka, temveč so morali izvoliti tistega, ki so ga določile stranke. Zato ni prav nič čudno, da je na eni strani med ljudmi močno upadel interes za volitve, na drugi strani pa se je ustvarjala strankarska partitokracija, kar je v končni fazi pripeljalo do tega, da je oblast izgubila vse zaupanje državljanov. Večinski sistem volitev, ki ga poznamo iz leta 1990, ko smo prvič volili v Zbor občin, in ga prakticiramo tudi zdaj pri volitvah v svete KS, očitno nekaterim velikim oblastnim strankam ni prav nič všeč in se ga branijo z vsemi štirimi. Šentjurski socialdemokrati so izrazili pripravljenost aktivno sodelovati pri zbiranju podpisov za to spremembo volilnega sistema.

Obvestila matične službe

Porok ni bilo

Umrlj so:

Marija Žnidar (63) iz Dol, Franc Sikole (63) iz Dobja, Alojzija Rebernik (84) iz Loke, Ladislav Prtnjač (58) iz Gorice, Romana Kozar (29) iz Svetelke, Justina Novak (83) iz Krivice, Neža Breznik (80) iz Šentjurja, Frančišek Ljubelj (76) iz Šentjurja, Zorko Antonija (84) iz Dolge gore, Marija Tovornik (83) iz Vodic.

Koledar prireditev v aprilu

5. in 19. aprila ob 19. uri: Nočni družabni lov na soma na Slivniškem jezeru;

20. aprila ob 16. uri in 28.4. ob 8. uri: ribolov na največjo ribo Nivojčka;

19.4. do 26. 4. : Jurjevanje v Šentjurju;

Konec aprila: Otvoritev Slomškove domačije;

30. april : kresovanje na Planini

Kdo si Pepca Planinc?

Kako občudujem "besedo urednika" ob kulturnem dnevu! Povsem se strinjam, da bi se naj ob tej priložnosti zavestno srečali s kulturo samega sebe. Prav na to točko bi se danes oprla.

Prepričana sem, da osebne kulture in vsega kar se s to besedo izraža, manjka večini Slovencev. Koliko hvaležnosti in spoštovanja pa danes sploh imamo do vsega ustvarjenega v socialističnem režimu? Vsega smo se naveličali in smo na vse pozabili, kot pozabi naveličan otrok na igračo. In danes, ko je demokracija, ko ni nič več "naše" in "skupno", ko smo postali hlapci in gospodarji, je še več vsakodnevnega sovraštva in političnih zdrah, nespoštovanja in podlih podtikanj.

Vse to opažam tudi ob prebiranju ŠN in se zato ne čudim, da je predsednik SKD odpovedal intervju zanje. Tudi ni čudno, da ŠN nimajo več podpore in ugleda, saj marsikdaj izzveni kot prvoaprilska številka.

Ali ste se, g. urednik, kdaj vprašali, kakšna je vaša kultura pisanja? Ali tudi vi ne širite negativnega duha s tem ko s Pepco Planinc namerno razburjate ljudi po Planini? Zakaj bi krhali še tisto malo medsebojnega zaupanja med ljudmi, kar ga je še ostalo? Vsi dobro vemo, da osebe s tem imenom na Planini ni in imate (po pravilih) naslov v uredništvu.

Prav je, da je javnost obveščena o aktualnih zadevah, vsak ima pravico povedati svoje mnenje, kritiko, vendar mora biti pisec toliko pošten, da se podpiše in prevzame odgovornost. Ravno v tem, mislim, vi urednik ne ravnate korektno, ker s psevdonimom ščitite in prikrivate osebo. S takim ravnanjem povečujete število bralcev ŠN "na skrivaj" in zmanjšujete število naročnikov.

Pustite nam ambulanto!

Med ljudmi je nastalo veliko nezadovoljstvo, ker naj bi v bližnji prihodnosti ukiniteli ambulanto na Ponikvi. Vzroka naj bi bila pomanjkanje denarja za posodobitev, in očitke, da v njej zdravnik le piše recepte za ostarele.

Ob tej ugotovitvi in samovolji ljudi, ki so nepošteni in neodgovorni do bolnih in pomoči potrebnih, sklepamo prizadeti, da je za nas starejše vsega premalo ali preveč?!

Ambulanto na Ponikvi potrebujemo vsi, strejšim pa je toliko bolj dobrodošla, ker se po potrebi podamo do nje peš ter tako ne delamo gneče v vedno prepolnih šentjurskih ambulantah. Marsikdo pa do zdravnika v Šentjurju ne more, ker nima prevoza, saj so mladi ljudje večinoma zdoma, v službah. Na očitke, da v ponkovški ambulanti piše zdravnik le recepte za starejše ljudi, pa pripominjam, da je tako dovolj dobro, čeprav se to dogaja v zastarelih prostorih. Zdravnik zato ni nič slabši strokovnjak in nič manj človeški do bolnikov. Njegov recept je enokvreden tistemu, ki je napisan v šentjurski ambulanti.

Žal smo starejši ljudje v času gospodarske krize kamen spotike, čeprav večina nas dela v blagor mlajšim rodovom. Veliko hudega smo pretrpeli med vojno in po njej, bili po težkih in odgovornih službah, iz povojnih ruševin gradili vse znova, zato si menda zaslužimo najosnovnejšo pravico do humane zdravniške pomoči. Potrebujemo pa jo vsi, stari in mladi.

Osebo obžalujem, da je Ponikva pred časom izgubila status občine. Zato bomo v prihodnosti mi in naši otroci prikrajšani za mnoge vrednote ter za kulturni, zdravstveni in gospodarski razcvet našega kraja.

Trezika Buser, Ponikva

Pravijo, da je dnevu dovolj njegova lastna teža, zato nam ne grenite življenja z nepotrebnimi rečmi!

Zdaj na koncu pa vas prosim, da zberete pogum za kulturno pisanje in nam končno razodenete, kdo se skriva pod Pepco Planinc. V primeru, da tega ta oseba ne dovoli, vam svetujem, da ta članek ukinete!

Ivanka Uduč!

Spoštovana gospa Uduč!

Hvala za vaše analitično in kritično pismo. Kljub temu, da se seveda z Vašim mnenjem ne strinjam, mi bo morda le koristilo!

Pepca Planinc je psevdonim in je vaše gore list, kot se reče. Pač nekdo, ki meni, da lahko s satiro in humorjem pove in koristi svojemu kraju več kot z zamorjenim "sejanjem rožic". Anonimnost sem ji zagotovil in dokler ne bo prestopila meje zakonitega (kar pa ne pomeni tudi dobrega okusa) in bodo Planinčani v povprečju radi brali njena opažanja ter zato kupovali ŠN, bo njena rubrika ostala. Upal bi si celo trditi, da je Pepca Planinc tudi del kulture, pač tisti del, ki človeku ne natika roza očal, ampak ga sili k razmišljanju, sprejemanju ali zavračanju! Po moji oceni sploh ni tako slaba!

Vabim Vas, da se na Pepco Planinc odzovete ter ji odgovorite, morda z argumenti, lahko pa tudi na bolj pesniški način.

Franč Kovač

Pa še nekaj u pustu...

Minilo je pustno rajanje in maske so šle počivat, saj so priklicale pomlad.

Tudi v hotelu Alpos so maske veselo rajale - in so bile tudi nagrajene. G. urednik, upam da niste užaljeni, ker se je med maskami pojavil tudi vaš dvojniki in seveda tudi časopis Šentjurske novice, ki je bil na tako velikem formatu, da bi vsi prisotni imeli kaj brati tisti večer. Toda zelo očitno je bilo, da za vas in za Šentjurske novice ni bilo pravega navdušenja in mi je žal, ker zato moja izvorna maska ni dobila nobene nagrade. Če pa že ni bilo nagrade, pa pričakujem vsaj mali honorarček, ker se bo število vaših naročnikov znatno povečalo zaradi naročilnic, ki sem jih razdelil na pustni terek.

Brez zanimanja za Šentjurske novice je torej minil pustni večer. Oba sva užaljena, mar ne?

U.M.

Spoštovani "g. pustni Kovač"!

Ne, niti približno nisem užaljen. Ravno nasprotno, zelo ponosen sem bil, saj sem bil edini Šentjurčan, ki mu je bila sploh namenjena pustna pozornost. Čeprav vas je pustna komisija namerno ali nenamerno prezrla, ste tudi po mojem mnenju bili najbolj izvirna in aktivna maska ter ste nagrado gotovo zaslužili. Sicer pa, saj ste videli, kako so izbirali!

Bo letna naročnina za Šentjurske novice dovolj za prvo uteho! Prosim, da mi pošljete Vaš naslov.

Urednik

Razposajeno dvorišče

Petelinček putko vpraša,
si sosedova al' naša?

Putka mu odgovori,
kaj te briga, važič ti.

Psiček muri zarenči,
se za muco zapodi:
"Saj bi ti dovolil jesti,
če naučila bi me presti!"

Pujsek valja se po blatu
srečen, kot bi bil v zlatu:
"To so zame vitamini,
pesek, blato s proteini."

V ogradi konjski je
nemir,
konjiči si žele v dir:
"Kje si gospodar Urban,
poženi me, ves sem ti
vdan"

Majda Rezek

S poti po Indoneziji in Australiji

(4. nadaljevanje)

V opičjem gozdu nas obkrožijo male, urne opice, ki nam kar na hitro poberejo vse vrečke z arašidi, ki smo jih kupile zanje. Na stotine jih prebiva na relativno majhnem prostoru in so povsem miroljubne v primerjavi s tistimi ob cestah. Na severnem delu otoka so tudi letovišni kraji. Impresionira nas čar slapov Git Git, ki se zlivajo na bujno tropsko rastlinje. Ob razigranem kričanju papig se želimo pomladiti v znanih vročih vrečkah. Pod masažnimi curki vroče vode čepijo ljudje vseh starosti in ras, tudi tetovirani in z uhani na prsnih bradavicah.

Pot nas vodi mimo čudovitih riževih teras, kavinih plantaž, nasadov manga, papaje, banan in kokosovih palm. Po vodičevih besedah za hrano na Baliu ni problema.

Zadnji dan gremo še v shopping v Kuto, blizu Denpasarja. Glavna ulica je dolga preko dva kilometra in na obeh straneh je na stotine trgovin. Pravzaprav nismo več nameravale kupovati, vendar so imeli prelepe bluze z rešeljcem, pa svilo in saronge... in spet smo podpisovale čeke.

Zvečer poletimo v Australijo, zadnje veliko celino, ki so jo

Melbourne - reka Yarra

odkrili Evropejci. James Cook je znan kot odkritelj Australije, vendar so baje pred njim tja pripluli že Portugalci in Danci. Staroselci pa so črni Aborigini, ki so prišli v Australijo iz Indonezije pred več kot 40 000 leti. Oni so med prvimi v zgodovini izdelovali ostro robo in spolirano kameno orodje, kremirali umrle in slikali in vrezovali svoje podobe in podobe živali v skalovje. Donedavnega je bilo njihovo življenje zlito z naravo, živeli so po natančno določenih zakonitostih in po določenih vzorcih vedenja za moške, ženske in otroke. Novi priseljenci so jih kruto izrinjali iz njihove zemlje, jih tudi iztrebljali, še bolj pa jih je razredčila nova civilizacija z njim neprilagojenim načinom življenja. Postali so manj odporni, med njimi je ogromno diabetikov. Velik problem predstavlja alkoholizem, ki jih dela bolj agresivne in pobebljene ravno zaradi drugačnega metabolizma in posledične zelo nizke tolerance za alkohol. Na ta način se še večja civilizacijska razlika med njimi

in priseljenci. Njihovo število se je zmanjšalo na 2% (vseh Australcev je 17 mil.), vlada jih ščiti, jim daje podporo, delavni Australci pa jih ne marajo, ker morajo delati tudi zanje.

Australijo preletimo od severa proti jugu (3200 km) in pristanemo najprej v Sydneyu, po uri letenja pa smo v Melbournu, glavnem mestu Victorije. Prvič nas pričaka vodička, ki nam z zanosom razkazuje razkošno mesto, zgrajeno v angleškem stilu, z veliko parki in edinstveno kombinacijo umetnosti, kulture, arhitekture, športnih objektov in gostoljubnih restavracij. Vozimo se mimo tenis centra, kjer se odvija Australia open, mimo mesta olimpijskih iger 47. leta, gledališč, oper (predvajajo musical Beauty and the Beast, ki smo ga jeseni občudovali na Dunaju). Ustavimo se v prekrasnem botaničnem vrtu, kjer stoji vsa zaraščena kamnita hiška J. Cooka. Sredi rož in sredi Melbournu srečamo gospo Prezljevo, čemur sledi cvileče pozdravljanje in škrtanje fotoaparatom in kamer, saj se v Šentjurju skoraj ne srečamo.

Zvečer postanem profesionalno koristna, saj sta kar dve članici ekipe zboleli, kar v naši skupini ni navada. Ampak problem je pereč, saj hočeta biti takoj zdravi in spet pride prav v Indiji naučena "hitra terapija", ki je na vso srečo tudi tokrat delovala.

Ko bolnici zaspita, pokličem Piko, mladostno znanko in skoraj sosedo iz Konjic, ki je po 14 dnevem poznavstvu z bodočim možem Frankom kot dvajsetletna učiteljica glasbe odšla v Melbourne. Pa se je obneslo, pravita. Frank, v supergah, z usnjenim telovnikom in obvezno šilt kapo, da sem ga takoj spoznala, me je odpeljal v njihov dom, v mirnem delu predmestja. Pred hišo je poleg velikih fordov ponosno stal VW hrošč z napisom PIKA na registrski tablici. Nanj je seveda Pika zelo ponosna. Njuna hči je stevardesa, sama pa sta precej omejila delo s prevozništvom in trgovino in v zrelih letih želita uživati življenje. Živijo zdravo, tako glede prehrane in rekreacije. Nobene neroveze ni čutiti. Mislím, da to velja za večino ljudi v Australiji, ki so zelo prijazni in vljudni.

Pozno ponoči, saj nam ni in ni zmanjkalo niti, mi predstavi nočni Melbourne, z milijoni lučk na drevesih, saj je kljub prihajajočem poletju Božični čas. Kar ne da se mi nazaj v hotel (ampak imam vendar zadolžitev!).

Draga Kovač Škoberne

(se nadaljuje)

Kdaj šentjurska reševalna služba?

Na prejšnji seji sveta je bilo kar precej besed rečenih na temo zdravstvene reševalne službe, kako pa tej zadevi resnično kaže, smo poskušali zvedeti pri g. Peperku z Občine.

Po njegovem mnenju določeni podatki kažejo, da bi bilo možno reševalno službo morda organizirati tudi drugače. Sedaj je tako, da nam urgentno reševalno službo nudi ZD Celje, po številu prebivalcev sodeč, pa bi se morda ta služba dala bolje in učinkoviteje organizirati v samem Šentjurju. Nekaj podobnega velja tudi za nekatere druge službe, npr. za defektologa, logopeda, v določeni meri tudi ginekologa, ki jih za nas opravljajo v Celju. Ker so preveč "oddaljene", so občani Šentjurja marsikdaj po nepotrebnem prizadeti. Kaj več o tej zadevi bo možno reči, ko bodo zbrali in preučili vse dosegljive podatke.

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(11. nadaljevanje)

VI. del: Sekretar tovarne Alpos in občinski funkcionar.

Že leta 1967 mi je bilo ponujeno vodilno delovno mesto v Alposu, a ga zaradi opravljanja funkcije predsednika občine nisem mogel prevzeti. Bližale so se volitve leta 1969 in to je bila prilika za mene, da se umaknem. Z mnogo truda sem uspel prepričati pokojnega Franca Svetina, ki je pravkar končeval svojo pravosodno prakso, da je bil pripravljen prevzeti predčasno podpredsedniško funkcijo ter se hkrati najaviti tudi kot kandidat za prihodnjega predsednika občine.

Ob koncu leta 1967 smo ga uspeli izvoliti v občinski odbor na improviziranih volitvah v eni izmed delovnih organizacij, postal pa je tudi podpredsednik občine. S to potezo sem želel doseči, da bi postal predsednik občine avtohtoni Šentjurčan, sam pa bi se po desetih letih vrnil v gospodarstvo.

S 1. januarjem se je moj položaj bistveno spremenil. Večino zadev na občini je opravljal profesionalni podpredsednik, sam pa sem predsedniško funkcijo opravljal neprofesionalno. Postal sem "drugi" človek. Ni mi preostalo drugega kot da sem se prilagodil novim razmeram in se držal večkrat izrečenega načela: če te vržejo v zrak, pazi, da priletiš na zemljo na noge.

Do volitev v mesecu aprilu so se razmere v občini zaostrovale, čemur sem se pravzaprav želel izogniti, a mi to ni uspelo. Zadnje sejo občinskih zborov sem vodil 29. marca v jedilnici Bohorja.

Volitve so bile 3. aprila. Franc Svetina je bil v šentjurski volilni enoti izvoljen z veliko večino, česar doslej še ni uspelo nobenemu kandidatu. Le 12 glasovnic je bilo neveljavnih. Iskreno sem mu čestital.

23. aprila je bila konstitutivna seja občinskih odborov. Na željo kolektiva občinske uprave sem bil tudi sam izvoljen za odbornika v njihovi volilni enoti. Za predsednika je bil soglasno izvoljen Franc Svetina, sam pa sem bil na njegov predlog izvoljen za podpredsednika.

Po volitvah se je predsednik Svetina močno angažiral pri izgradnji novega zdravstvenega doma. Osvojena je bila varianta, da se izgradi v podaljšku upravne zgradbe Kmetijskega kombinata. K izgradnji je uspel pritegniti največjo "šentjursko" tovarno, železarno Štore, kjer je bil takrat direktor pokojni Tugomir Voga.

Pričele so se priprave na gradnjo OŠ na Planini. Predsednik je skupaj s pokojnim Dragom Mackovškom st., direktorjem celjskega Eleganta, pričel snovati obrat Eleganta v dijaškem domu v Zg. trgu in kasneje tudi gradnjo novega industrijskega obrata pri Zikošku. Pokojni Mackovšek je imel velike politične in gospodarske težave z direktorjem Topra, ker se ni hotel združiti.

29. maja smo odprli prodajni lokal v Slivnici, ki ga je uredil Kombinat.

8. junija 1969 sem bil na tajnih volitvah na občinski partijski konferenci po številnih predhodnih pripetijah presenetljivo izvoljen na tajnih volitvah za člana republiške konference ZK. V občini se je namreč razmahnilo frakcionaštvo in sekretar komiteja je zahteval, da se izvedejo skrajno demokratične volitve. Od mene je zahteval, da na predlog nekaterih osnovnih organizacij ZK kandidiram v krogu petih kandidatov, najbrž v upanju, da bo razbitje glasov onemogočilo mojo izvolitev. Svojo kandidaturo sem zavrnil, a sem jo kasneje na intervencijo nekaterih javnih delavcev in zahtevo sekretarja, češ, da sem dolžan spoštovati partijsko disciplino, le sprejel. Moja izvolitev je bila očitno razočaranje.

Tej volilni konferenci je sledil oster razgovor v najožjem vodstvu občine. Predsednik Svetina je opozoril, da nam v primeru

nadaljevanja nesoglasij preostanejo le korenite menjave v vodstvih političnih organizacij. O tem naj bi zlasti razmislila sekretar komiteja in predsednik Socialistične zveze.

Zanimiv dogodek se je zgodil na proslavi Dneva borcev 4. julija. Šmarčani so organizirali spominsko proslavo oziroma slovesno otvoritev lesenega mostu preko Sotle na mestu, kjer je Sotlo prečkala 14. divizija. Dogovorjeno je bilo, da bo slavnostni govornik dr. Brilej, ki je aktivno podpiral naša prizadevanja za uveljavljanje zamisli o večji pomoči slovenskim manj razvitim območjem. Na proslavi je bil tudi predsednik skupščine Sergej Kraigher, ki pa naših prizadevanj v načelu ni podpiral. Zaradi julijske vročine je dr. Brileju pri čitanju govora postalo slabo in ravno na mestu, kjer je bilo govora o manj razvitih, je moral vskočiti Kraigher ter prečitati

Skupščina Občine leta 1969

tisto, s čimer je Brilej rafinirano podprl naša prizadevanja. Kar na smeh mi je šlo, a ne za dolgo. Takoj po proslavi je imel Kraigher z nami sestanek v gostilni Mirka Špana, kjer nas je tri ure temeljito obdeloval. Očital nam je izsiljevanje, nerazumevanje slovenske in jugoslovanske politične situacije in podobno. Razšli smo se brez komentiranja. Kmalu nato sem ga še enkrat srečal, bil je zelo prijazen in je čutil, da smo mu njegova stališča zamerili.

20. julija sem bil na slovesnosti razvitja lovskega praporja LD Planina na Možnici na Bohorju. Prisostvovali so tudi dr. Brilej, general Pehaček in Marjan Gabrič. Občinstvo se je zlasti zabavalo, ko sta se v košnji pomerila kondicijsko zanimiva Brilej in Pehaček. Prepeval nam je Rafko Irgolič.

Tudi slovenska "cestna afera" me ni obšla. Ob politični polemiki o projektu jugoslovanske cestne mreže sem novinarju dal izjavo, da je zadeva, milo rečeno, nerazumljiva ter politično in gospodarsko za Slovenijo nesprejemljiva. Klicanje na odgovornost, ki je "aferi" sledilo, me je obšlo. Ni pa obšlo takratnega predsednika slovenske vlade Staneta Kavčiča, precej domišljavega politika, ki je zaradi tega in tudi drugih zadev dobil črno piko.

Prvi skupni projekt razvoja manj razvitih območij smo skupaj z občino Šmarje obravnavali 5. avgusta v Kozjem. V nerazvito Kozjansko območje smo opredelili KS Loka, Prevorje, Planina, Slivnica, Kalobje in Dobje. V javnost pa je naša akcija izbila na novinarski konferenci, ki jo je sklical predsednik Svetina 20. avgusta 1966 ob 16. uri na Planinskem gradu. Številnim novinarjem smo postregli s podatki o dejanskem stanju ter potrebi po pomoči. Odmevi so bili pozitivni v slovenskih političnih in gospodarskih krogih. Zbiranje starih oblek in odpiranje računov za denarno pomoč seveda ni bilo tisto, kar smo si želeli.

Lucija na tekmi z Madžari

Izpustila sem ene Šentjurske novice, v upanju, da me boste pogrešali ter zahtevali Lucijo nazaj, a se kaj takega niti približno ni zgodilo. Kot da me nikoli na svetu, pardon, v Šentjurskih novicah, ni bilo! "Ne, kaj takega si ne smeš dovoliti, Lucija", sem si rekla, "hitro spet kaj napiši, dokler te čisto ne pozabijo in te še urednik ne odpiše!"

Začela bom s Faturjevo gostilniško kmetijo. Tam so žrebali 100 kmečkih žensk za izlet na morje. Ne, ne, nisem imela kupona, le tako, zaradi firbca sem svetila poleg. Da bi nekaj počela, sem se prijavila za tistega otročka, ki vleče srečne naslove iz škatle. Gospod Vrabl z NT - RC, ki je bil tam glavni, me je kritično pogledal, očitno ugotovil, da zgledam preveč odraslo za takšen posel in mi gladko dal košarico. Še dobro, da je bil tam tudi naš župan, ki je medijsko brežhibno opravil nalogo namesto mene.

Podobno brežhibno, le, da še neprimerno dražje, je minila medijska promocija Šentjurja v hruševski telovadnici, kjer sta se konec prejšnjega meseca spopadli pod košema Slovenija in Madžarska. Tokrat sem se pravočasno oskrbela s primernim "kupončkom", ki mi je utrl pot mimo strogih uniformiranih gospodov na vhodu. Toda to, žal še ni bilo vse. Zdaj se je bilo potrebno prebiti še mimo množice ljudi, ki so vztrajno poskušali zasesti "svoje mesto" na tistih lepih novih tribunah. Težaško delo in ravno, ko sem pred seboj zagledala kanček upanja oz. košček klopi, se je po zvočniku oglasil spodbuden glas in prosil vse skupaj, da se še malce stisnemo drug k drugemu. Ti šment, pa je šel tisti košček. "Lucija, nekaj bo treba ukreniti", sem si rekla in nebodigalenā izvlekla svojo dragoceno fotomašino, ki mi jo je urednik s težkim srcem zaupal. Pretihotapila sem se čez ograjo, si nadela pomemben videz in pogumno zakorakala čez igrišče. Strici s podobnimi fotomašinami so me najprej čudno pogledali, nato pa so me sprejeli za svojo. Po tistem sem si čestitala. To bo urednik ponosen name!!

Napotila sem se proti lepo pogrjnjeni mizi, kjer so si vsi dali toliko opraviti. "Glej no, še gospod župan je tam." Malce sem si ogledala prisotne. Vsi so bili tako resni, da me je skoraj postalo strah. Gospod Urlep je poskušal izmeriti, koliko mišjih korakov šteje pot od mize

do garderobe, delegat Zannon se je nekaj po angleško jezil na jezičnega gospoda v modri obleki, ki se je drl v mikrofon "Slovenija!", eden izmed stricев s fotomašino pa je bliskal okoli vseh. Malce sem ga posnemala, da ne bi kdo posumil v mojo verodostojnoist.

Mojo pozornost so pritegnili vzkliki: "Štajerske punce"! Z bis-trim očesom sem takoj opazila dolgonogo gospodično, ki se je sprehodila čez igrišče. Hja, vidiš Lučka, ta pa še fotomašine ne rabi! In ti rumeni fantje, ki so ji tako navdušeno vzklikali, so bili prav fejst. Pravzaprav sem bila malce zmedena. Na moji desni je bila namreč še ena rumena skupina, t.i. Šentjurski Juriji, ki pa je bila mnogo tišja in mirnejša. "Najbrž so to še vajenčki za prvo ligo", sem si mislila.

Nenadoma se je temperatura v telovadnici dvignila za nekaj stopinj, da o hrupu in decibelih sploh ne govorim. Naša mlada reprezentanca se je začela ogrevati in strici s fotomašinami so kar podivjali. Tudi jaz sem se zagnala za postavnimi mladci, pa so toliko skakali gor in dol, da sem komaj kakšen del ujela v svoj objektiv. "Ja, Lučka, treba bo malce delati na kondiciji.....pa še zrasti kak milimetrček, pa bo."

Pri mizi se je gospod župan pripravil, da bo povedal "par besed", sodniki pa so za vsak slučaj ustavili uro, če bi se ta "par", kot po navadi, malo razširil. In tekma se je začela. Zannon je zdolgočasno opazoval prepotene fantiče, ki so kot za stavo tekali sem in tja, včasih celo pozabili, da morajo vzeti žogo s seboj ali pa so se je prekanjeno poskušali znebiti in jo "podali" v out. Prav fletni so bili in tista urica ali dve sta mi kar hitro minili.

Sirena in konec tekme. Zmaga je očitno naša, ko so vsi tako veseli. Čez igrišče se je vsipala gruča deklet, ki so plezale kar druga čez drugo in nežno vzklikale "Milič, oh Milič!" ter mahale z nekakšnimi listki. In kjer se kaj dogaja, tam je tudi Lucija, zato sem hitro še jaz začela mahati z listkom, na katerega je neki mladenič nekaj načečkal in se prijazno nasmehnil. Kdo bi vedel, kaj naj zdaj s tem. Najbolje, da stvar odnesem gospodu uredniku. On bo že vedel čemu to služi. Kdo ve, morda me bo celo pohvalil?!

Naši in vaši v ateistični soli

Nekoč pred leti je prišla hčerka iz šole in pričela pripovedovati dogodke tistega dne: "Ati, danes je tovarišica pri pouku vprašala, če kdo ve, kdaj se je pričelo naše štetje. Veš, MI, ki hodimo k verouku, smo vsi vedeli, ONI pa ne. Molk je trajal kar nekaj časa, potem pa se nisem mogla več vzdržati in sem rekla, da od takrat, ko se je rodil Jezus Kristus." "In kaj je rekla tovarišica?" "Nič ni rekla, niti ja niti ne."

Pa menda niso bili to VAŠI otroci, dr. Kreft, dr. Potrč, tovarišica Pečan, Jelinčič itd?

Marjan Manček

Težave s športnim parkom

Kot je znano, je že prejšnja občinska skupščina sprejela odlok, da se bo za upravljanje šentjurskega športnega parka podelila koncesija. Ker na razpis ni bilo dovolj ponudnikov oziroma ponudba NK Šentjur ni bila zadostna, občinski svet pa še vedno ni odločil, kako in kaj, so se zadeve začele zapletati. Med potencialnimi uporabniki športnih terenov je v borbi za zastonske prostore že prišlo do velikih napetosti. Zlasti AK Tgohlad in NK Šentjur skorajda že več ne moreta shajati drug z drugim. NK Šentjur, ki je v športni park v zadnjih letih vložil mnogo dela in tudi sredstev, se čuti izigranega in zahteva, da se upošteva njegov dosedanji vložek in se mu zagotovi določena prednost. Temu pa atleti ugovarjajo.

Upajmo, da bodo zagato razrešili na naslednji seji Občinskega sveta, kajti sicer bomo Šentjurčani še eno kopalno sezono brez bazena.

F.K.

Sreča

Sreča je, da sploh živimo, da jo z drugimi delimo. Saj kdor sreče ne pozna, mrtvo dušo in srce ima. Nekomu sta to denar in zlato, drug' mu cvetoče pomladno drevo. Nekdo je presrečen, da kruha ima, spet drugi, da svojega očka spozna. Sreča je, da nismo enaki, da vsi zase smo glavni junaki. In sreča največja tudi je ta, da se z bogastvom kupiti ne da.

Marija Rezec

S policijske postaje

Prometne nezgode

Bilo jih je 35 (prejšnje obdobje 63), žal pa so ceste zahtevale že trejto letošnjo žrtev. 29. februarja je spet prišlo do hude nesreče v Vrbnem. Na ovinku pri Boršiču je zapeljal na levi cestni pas 57 letni Ivan Buser iz Prožinske vasi ter tako silovito trčil v nasproti vozeči avto Romane Kozar iz Svetelke, da je le tega vrglo v hišo ob cesti in ga popolnoima zmečkalo. Voznica je umrla na licu mesta, Buser, ki je kazal znake vinjenosti, pa je bil le lažje poškodovan.

Še nekaj dni prej se je na ravnem odseku ceste zgodila še ena težja nesreča. Avtobus, ki ga je vozil Branko Volasko K.(37) iz Ravnega, je od zadaj silovito treščil v levo zavijajoči osebni avto Petra Kupca iz Loke. Kupec in njegova sopotnica sta bila odpeljana v bolnico.

Žrtev naslednje šentjurske črne točke, križišča v Dolah, je bil policist Branko Prah. Iz smeri Proseniškega je izsiljevala prednost Nada Černelič (42) in treščila v bok službenega vozila. Težje poškodovani policist je bil odpeljan v bolnico.

Javni red in mir (9 kršitev; prej 11)

Picerija Ronex je bila 6. marca prizorišče junaštva 22. letnega Gregorja G. iz Stopč. Ker je varnostnikoma, ki sta zapirala lokal, odkrito v obraz povedal, da sta navadna cigana, in da policisti, ki so ga prav tako prišli obiskat v picerijo, niso nič kaj drugega, si je prislužil brezplačno prenočišče v "hladilnici" v Celju.

V Slivnici je delal red 28 letni Martin M. iz Bukovja. 23. februarja se je v gostilni Lesjak "na roke" pogovarjal z Darkom K., dan kasneje pa je uprizoril svoj spektakel še pred hišo Skale Frančiške v Bukovju. Sosedom je razbil nekaj malenkosti, jim povedal, da so prasice, ki jih bo on osebno poklal in podobno. Ker ga tudi "prasice policajske" na licu mesta niso mogle prepričati o nasprotnem, je za razmislek dobil eno noč v celjski "hladilnici".

Pustovanje na Kalobju je obeležil 29 letni Alojz T. iz Trške gorce. Vse vprek je izkazoval svoje razgrajaške večšine, dokler ni naletel na soimenjaka Mirana, ki ga je temeljito "pošlihtal" še preden so prišli policisti.

Kazniva dejanja (63, prej 35)

Tako spodbudnemu porastu kaznivih dejanj je pripomogla podjetna B.D. s Planine. Po dobrem letu svoje zavarovalniške dejavnosti, je aprila 1995 sklenila, da bo malce poskrbela še zase. Pozabila je odvesti nekaj pokasiranega denarja, na rahlo je spremenila nekaj zavarovalniških

polic in že je bilo tu okrog 400 000 SIT ter 26 kaznivih dejanj neupravičene uporabe, poneverb in ponarejanja.

Njeno eksperimentiranje je Zavarovalnica pokrila in zavarovanci niso oškodovani.

PRODAJALNA POLEG SODIŠČA
SONJA

Vam želi radostne

velikonočne praznike!

*Zima je postala že res dolgočasna,
zato si polepšajte misli na pomlad
v prodajalni "SONJA".*

Ul. Dušana Kvedra 43
Šentjur
Tel.: 063/741-616

odpro
od 9.-18. ure
v soboto
od 8. do 12. ure.

Možen nakup na več čekov, zamik
plačila, kartica AKTIVA!

*Košarkarski klub KEMOPLAST Šentjur se zabvaljuje
vsem, ki ste na kakršenkoli način sodelovali pri
organizaciji in pripravi mednarodne košarkarske
tekme Slovenija - Madžarska, ki je bila odigrana
28.2. 1996 v Šentjurju.*

Občina Šentjur
Juteks Žalec
Alpos Šentjur
Akvonij Šentjur
Termix Šentjur
IET Tovornik Stopče
AQA Kranj
Kemostik Kamnik
Unihem Ljubljana
Mla - car Stopče
Zupanc Anton Vodruž
Avto Škorjanec Šentjur
Mont Kozje
Stonex Šentjur
Jurmex Šentjur
Gradis Celje
Gostišče Urbanček
Banka Celje
Neons Ponikva
Arte Ptuj
Okrepčevalnica Urška Celje
Cetis Celje
Henkel - Zlatorog
Jomark Lesično
Orodjarstvo Cmok Šentjur

**Z nami
SO
sodelovali:**

**KK Kemoplast
Šentjur
Predsednik:
P. Lapornik**

Andy Suzuki Šentjur
Ahac Stopče
Pivovarna Laško
Resevna Šentjur
Kemoplast Šentjur
Wihar Šentjur
Lipa Šentjur
KZ Šmarje
Keros Rogaška Slatina
Vital Mestinje
Agrex Slovenske Konjice
Veta tapete Ljubljana
Mlekarna Celeia
Hrib Dobje
Modea Šentjur
Trgohlad Šentjur
Meja Šentjur
Gradbeništvo Banovšek Dramlje
Vrtnarstvo Celje
Elektroinstalacije Selič Šentjur
KOB Šentjur
Čistilnica Mackošek
Zavarovalnica Triglav
Cestno podjetje Celje
in drugi.

INTERVJU: Marko Milič -

Kdaj si se začel ukvarjati s športom, kako zgodaj si se popolnoma predal košarki?

Najprej sem treniral atletiko, mama in oče sta bila atleta, oba prvaka Jugoslavije, tako, da me je atletika kar pritegnila. Vendar je mene vleklo k prijateljem, ki so večinoma šli v košarko. V šestem razredu sem za zabavo začel parkrat na teden metat na koš, v prvemu letniku pa sem se priključil kranjskemu Triglavu, selekciji. Rezultati so bli, pravijo, da sem perspektiven, in sem se čisto posvetil košarki. Na sedemnajsti rojstni dan sem podpisal pogodbo z Olimpijo.

Te velika predanost košarki, treningi in odpovedovanja, v življenju kdaj obremenjujejo?

Izbral sem si takšno življenje, da dvakrat na dan treniram, da vse posvetim košarki, in za takšno življenje me to ne moti.

Kaj pa šola?

V šolo v Kranj ne morem več hodit, temveč delam le še izpite, učim pa se doma sam. Tudi izpite lahko prelagam, predvsem pred kakšnimi tekmovanji, tako, da se mi kar dosti prilagajajo.

Šentjurčanom si zelo všeč, kakšen pa je Šentjur skozi tvoje oči?

Zelo majhen, zelo simpatičen. Res fino vzdušje je tukaj. V trgovini sem videl plakate za kino, prav en izmed novejših filmov je bil, samo si ga na žalost nisem imel časa ogledat. Sicer sem spoznal le mali del Šentjurja, okrog dvorane, fitnesa in hotela.

Najbrž mi boš zdaj povedal, da boste zmagali?

Ja, prepričan sem, da bomo zmagali. Na vsako tekmo gremo zato, da zmagamo. V športu je najtežje izgubit. Pripravljeni smo, tukaj v Šentjurju smo se zelo dobro pripravljali, razmere so bile, lahko rečem idealne. Košarkarski delavci so nam zelo pomagali, ostajali so z nami pozno v noč, dvorana nam je bila na razpolago, kolikor smo hoteli. Tudi hotelsko osebje nam je šlo zelo na roke, kuharce so nam kuhale športno hrano, zelenjavne krožnike, testenine brez prelivov, pa take štose.

Moraš vedno tako paziti na prehrano?

Ja, moram, ja.

Nikoli ne greš v Mc Donald s? (ogorčena!)

(smeh) ... Včasih, mogoče enkrat na mesec se tko mal pregrešim. Tam bi se tko najedu, sam pol se ne bi mogu premikat na igrišču. Se mal zrediš, pa se koj pozna. Malo čokolade, pa to, pa se že pozna.

Kaaaaaaj? Čokolade tudi ne smeš jesti? (še bolj ogorčena!!)

Ha, ha... Zdaj sem pa kar nekaj drugega začel govorit. Ja, bomo zmagal, a ne? Madžare pa tud že poznamo. Imajo eno ugodno ekipo, zlo visoko, zlo napadalno, tako, da se ne moremo samo v napadu kosat z njimi, ampak jih moramo v obrambi premagat. Prepričan sem, da bomo zmagal.

Hvala za pogovor in bla bla bla....

Hvala tudi tebi.

Eva Kovač

Ne preveč obetaven začetek

NK Šentjur je v spomladanskem delu prvenstva odigral že tri tekme. Prvo, z Vevčami, so zaradi slabega vremena odigrali v Dekanih. V prvem polčasu so bili boljši nasprotnik in so povedli z golom Drobnetu v 45. minuti. V drugem polčasu so Vevčani izenačili, spet v zadnji minuti pa je dosegel zmagoviti gol Radič in tri točke so odšle v Šentjur.

Drugo tekmo so odigrali proti vodilnemu NK Železničar iz Ljubljane. Okrog 400 gledalcev si je lahko ogledalo razburljivo srečanje, ki so ga dobili gostje. Po slabem prvem polčasu Šentjurčanom ni uspelo doseči zadetka. Rezultat je bil 0:2 in točke so šle v Ljubljano. V domačem taboru in gledalci so bili razočarani.

V Šmartno so Šentjurčani odšli po tri točke, dobili pa so samo eno. Prikazali so dobro igro, imeli veliko priložnosti, ki pa jih niso izkoristili, vseeno pa je bil rezultat 0:0 pravičen, saj so tudi gostitelji igrali dobro in predvsem borbeno.

V treh tekmah so torej iztržili 4 točke, ostali na četrtem mestu in se tako precej oddaljili od prvega oziroma drugega mesta. Sedaj imajo 30 točk in tri točke prednosti pred zasledovalci iz Trbovelj in Pirana.

In kaj pravi predsednik NK Šentjur Vili Romih?

"Zaradi slabih pogojev za trening smo z bero točk zadovoljni, čeprav smo v tekmah z Železničarjem računali na kaj več. Druga dva rezultata sta bila pričakovana. V naslednjih tekmah bomo igrali na zmago. Z borbeno in hitro igro hočemo zadovoljiti tudi gledalce. Ugotavljam, da se nam pridružuje vse več mladih Šentjurčanov, v čemer tudi vidimo perspektivo kluba."

Nataša Zupanc

Dve zmagi Jazbinška

Odigrana sta bila dva mesečna turnirja za hitropoteznega prvaka društva. Na obeh je zmagal Sebastjan Jazbinšek. Po dveh turnirjih je skupni vrstni red naslednji: Jazbinšek 24, Plahuta 21, Gazvoda 18, Diacci 16, Biščan, Drobne in Potočnik 14,5 itd. Tretji turnir bo na sporedu v petek, 29. 3. 1996 ob 18:00.

Vabljeni na odločilno košarkarsko tekmo za uvrstitev v A2 slovensko košarkarsko ligo med domačim KK Kemoplastom in Didakto Radovljico, ki bo v dvorani v Hruševcu, v sredo, 27. 3. 1996 ob 19. uri!

Živahno na slivniškem Colu

Megleno nedeljsko juto se je prevesilo v enako megleno popoldne, kar pa ni oviralo okoli 40 smučarjev iz Slivnice in iz okoliških krajev, da se ne bi pomerili v slalomski veščini. Proga je bila dobro pripravljena, količki pa postavljeni tako, da bi z njimi imel še Tomba težave. Za elektronsko merjenje časov je poskrbel Peter Cerkvenc, sponzor pa je bil Drago Leskovšek.

Najboljši so bili:

Mlajši: Janja Polenšek iz Javorja, Robi Lesičar iz Jurkloštra in Denis Leskovšek iz Slivnice.

Člani: Nani Vodeb iz Slivnice, Martin Zupanc iz Šentjurja in Robi Kladnik iz Slivnice.

Veterani: Silvo Gobec iz Grobelnega, Ivko Čretnik iz Slivnice in Janko Virant iz Kozjega.

Mladi organizatorji iz Slivnice načrtujejo preureditev skakalnice v Kotah, vlečnico na Colu in tudi igrišča. Energije imajo dovolj, le še sponzorji ter KS in občina bi jim še morali prisluhniti.

V.Z.

Slovenija: Madžarska v Hruševcu

V sredo, 28.2.1996, se je v telovadnici naše "novopečene" OŠ v Hruševcu odvijala zelo pomembna tekma: Slovenska košarkarska reprezentanca se je pred približno 1200 gledalci borila za vstop na Evropsko prvenstvo. Z rezultatom 67:49 (38:25) so k trem zaporednim porazom proti Italiji, Češki in Makedoniji ter zmagi proti Finski zdaj dodali še eno zmago proti ekipi Madžarske. Sodnika tekme sta bila Tošev(Bol) in Poiger(Avs). Vsi smo našim mladim reprezentantom iskreno čestitali, tako organizatorji kot tudi gledalci, ki so naše fante ves čas navdušeno spodbujali iz nabito polnih tribun.

Po tekmi nam je v malo bolj mirni atmosferi selektor g.Urlep zaupal svoje občutke:

Organizacija celotnega dogajanja se mi je zdela odlična. Vsi, tudi osebje hotela Alpos, so bili zelo pripravljeni pomagati. Ugodili so vsem našim zahtevam, da smo se lahko kvalitetno pripravili na to tekmo, ki je bila zelo pomembna za nas. Tudi atmosfera v dvorani je bila izredna in nam je dvigovala moralo.

Prijateljska tekma s Satexom, ki smo jo odigrali v nedeljo, je bila dober trening in pokazatelj možnih napak. Veliko razliko med nedeljsko in današnjo tekmo pa je seveda pomenil Alibegovič, ki je v nedeljo še igral za svoj klub ALBO iz Berlina. Njega bi izmed vseh igralcev tudi najbolj pohvalil, predvsem zaradi njegovega profesionalnega in pozitivnega odnosa.

Za uvrstitev na Evropsko prvenstvo nas čaka seveda še zelo veliko dela. Ekipa je še zelo mlada in njeni igralci se morajo potrjevati iz tekme v tekmo. Vendar pa sem po naravi optimist.

Barbara Gazvoda

Prvak Ciril Diacci

Zaključeno je prvenstvo ŠD Lipa Šentjur. Prvenstvo je bilo izredno napeto s senzacionalnim razpletom. Šahovski prvak društva je postal Ciril Diacci, česar, mirno lahko zapišemo, ni nihče pričakoval. Diacci je sicer zelo dober drugokategornik, vendar mu za večje podvige manjka delo na teoriji, zato tudi ni član prve ekipe društva. Letos pa je lepo vnovčil svoje dobro razumevanje šahovske igre in splet različnih okoliščin, ki so se razpletle njemu v korist.

Prvenstva se je udeležilo 13 tekmovalcev. Od boljših sta manjkala le Biščan in Jazbinšek Sebastjan, ki je predčasno odstopil zaradi odhoda v vojsko. Dosedanji večkratni prvak Franc Gazvoda je zaradi manjših zdravstvenih problemov in slabše forme napravil nekaj usodnih napak in končal turnir z delitvijo 4. mesta. Tudi ostali favoriti so se močno potolkli med seboj in tako zbrali premalo točk za prvo mesto. Poleg Diaccija je presenetil še Leskovšek z delitvijo 4. mesta. Diacci in Leskovšek sta tudi izpolnila normo za osvojitve 1. kategorije.

Končni vrstni red: 1. Diacci (9,5), 2. Drobne (9), 3. Streicher (8,5), 4.-6. Plahuta, Leskovšek in Gazvoda (8), 7. Potočnik (7,5)...

AK Trgohlad je drugi v Sloveniji

3. marca je bilo v Mariboru državno prvenstvo v krosu. Tekmovanje je bilo v petih moških in štirih ženskih kategorijah. AK Trgohlad je bil drugi v moški konkurenci ter tretji v ženski.

V posameznih kategorijah so se najbolje uvrstili: pionirke - 4. mesto, pionirji - 2. mesto, mlajše mladinke - 3. mesto, starejše mladinke - 3. mesto, mlajši člani - 2. mesto, člani - 4. mesto, članice - 3. mesto.

Metalci na državnem prvenstvu

Na članskem državnem prvenstvu v Kopru je Andrej Hajnšek osvojil dve 6. mesti, in sicer v suvanju krogle in metu diska.

Med pionirkami je bila v isti disciplini Nataša Slatinšek deveta, Tjaša Mlinarič pa sedma. Med pionirji je bil Primož Modic

sedmi, Matej Brečko šesti. V metu kopja je bil Boštjan Kovačič četrti.

Vlado Artnak

Bo MILA JUVENTUS dogradil dvorano v Hruševcu?

Šentjurski klub malega nogometa Mila Juventus zelo uspešno nastopa v prvi slovenski ligi in ima vse možnosti, da postane slovenski prvak. To bi bil menda tudi prvi primer, da bi kaka šentjurska ekipa osvojila državno prvenstvo.

Po besedah športnega direktorja kluba Marjana Budiše, se klub kljub velikim tekmovalnim uspehom otepa s precejšnjimi finančnimi težavami. Letošnji predračun kluba znaša preko 4 milijone, na občini pa so jim doslej pomagali vsega z 80 tisočaki. Še posebej velike težave imajo s prostori za treninge in tekme, ker v Šentjurju ni primerne dvorane. Vsa njihova dejavnost se tako odvija v Celju.

Zanimiv je predlog vodstva kluba, da naj se športna dvorana v Hruševcu podaljša za 9 metrov ter tako dobi končno dimenzije, ki bodo omogočale tudi rokometne in nogometne tekme. V klubu so v ta namen pripravljeni najeti kredit v višini 100 000 DEM.

Drugi del prvenstva je bil za Milo - Juventus nekoliko manj spodbuden. Premagali so sicer Inženiring Šarbek iz Litije (7:5), Alpes iz Železnikov (7:4), igrali neodločeno z Marmorjem iz Škofje Loke (4:4), toda izgubili z Interierjem iz Ljutomera (5:3) in Petovijo iz Ptuja (6:3) ter tako zapravili vodilno mesto. O naslovu prvaka Slovenije in vstopnici za evropsko prvenstvo bo odločil derbi z Elektrom Rogič, ki bo v telovadnici STŠ v Celju v petek, 29. marca, ob 21,30 uri. Vabljeni!

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 35

LITER	ZUNANJA PLAST SEDEŽA	KRMILO PRI VOZILU	ELEKT. MORSKA RIBA	MONGOLSKI VLADAR	ITALIJAN. SPOLNIK	RIMSKA 500	NASLON PRI STOLU	SPLETKA, ZVIJAČA
ITALIJA	LAIK, NEPROFESIONALC	NAŠA REKA	TONE JANČIČ	LOJZE LAH	RIMSKA 1	ŽENSKO IME	STOK	GOSTILNA, TRGOVINA, BIFE
STEKLENIK ZA RASTLINE								POTOČNIK ALENKA ŽENSKO IME
LOŠČ. LAK					ROMUNSKO M. IME			ČUT VOHANJA VAŽNO ŽVILO
DUŠA UMRLEGA SLOVANA			PRIPADNIK INKOV		PRVI LETALEC			REMI PRI ŠAHU
OČE			KRAJ PRI OPATJI VRSTA KAMIONA					EDEN ANTON NANUT
SELEN		STARA MAMA JOD			ZELENI DEL MESTA JOUL			MUSIMAN. SV. KNJIGA MIZARSKO ORODJE
PRIMERJATI KAJ S ČIM ALI KOM								IMENSKO LOČILO UREDNICA MIŠA
								EKSPLOZ. SREDSTVO BOGINJA PODZEMLJA
								SLOVNIČNO
								SRBSKI PLES PTIČ ZA OKRAS
								M. IME OSVEŽILNA PIJAČA
								MOČAN NARKOTIK 100M ²
								CIRKUŠKI ODER URAN
								GOROVJE V RUSIJI
								SESTAVIL: JOŽE MASTNAK-MARJAN

Nagrade za križanko št. 34 podeljuje Avto Škorjanec - KIA motors. 7% popust na neomejen enkratni nakup rezervnih delov dobi Tone Antlej, Na Lipico 3, Šentjur; 2 urno testno vožnjo s KIA PRIDE si bo lahko privoščil Milan Robič Iz Paridola; kozmetični avtoset pa bo dobil Gašper Vodeb iz Svetelke.

Spoštovani urednik!

Same težave imam z Vami in res ne vem, kako se bova zmenila! Na Planini sem čisto fuč, saj mi vsi po vrsti očitajo, da sem jaz kriva, ker Šentjurskih novic takoj zmanjka in potem vsi letajo po trgu gor in dol od ene trgovine do druge, kot da bi pri nas razsajala epidemija driske. Krivda pa je izključno Vaša, ker ste po naravi tako škrti, da nam ne privoščite nekaj več teh vaših nesrečnih Novic. Res pričakujem, da se boste topogledno popravili.

Da ne bom pozabila, Vas moram koj povprašati, če je res, da so naše planinske Janševe vrtnice takorekoč odstrelile svojega šentjurskega SDSS predsednika in podžupana Otija? Res ne vem, kaj jim je prišlo, da so čisto ponoreli! Da bi namesto tega človeka, ki tako lepo govori, kot bi sejal rožice (kaj takega nisem slišala že od predlanskega misijona), izbrali Vas za predsednika, mi pa res ne gre v glavo. Še dobro, da za njim stoji zakon, ki bo še vse uredil tako, da bo prav. Veste, brez njegove pomoči, bi nam Planinčanom še občino vsilili. Ja, res je čudna ta naša planinska politika. Si lahko mislite, da se pri nas pripravljajo podobno konspirativne volitve, kot smo jih imeli leta 1944 na Bohorju! Nak, mene že ne bodo okrog prinesli; jaz vem, da je sedaj demokracija in bom na volišču tako kot je Bog v nebesih. In bom tudi odločno proti, da bi z mojimi fičniki asfaltirali Budni cesto ali pa celo delali kulturni dom. Za mojo kulturo je šentviška dvorana vrh glave dosti! Res pa je, da so me naši oblastniki glede

volitev nekoliko le okrog prinesli. Kar brez mene so že pred volitvami izvolili pravi nadzorni odbor, ki bo imel čez vse živo, tudi tiste, ki jih bomo mi šele izvolili. Pa kaj čem, kdor zna, zna!

Je pa grozno, kaj dela ta Montparis! Veste, da je prav sredi trga čisto zazidal nesrečnega Užmaha, ki bo zato postal zdravstveni problem, ker ga že daje klaustrofobija! Ampak tudi montparisovci jo bodo dobili po tacah! Če jim ne bo prišla na kraj sedanja krajevna oblast s 4 milijoni tolarjev parkirnine, kolikor so jim jo po občinskem odloku zapravili njihovi gostje, jih bo pa uničila bujna gospodična iz Jurkloštra, ki je po pripovedovanju Jankotove žene pravo radodarno razkošje matere narave. Planinski moški svet je namreč odslej žejen le, ko gre skozi Jurklošter. In, adijo, planinsko gostinstvo! Ha, vse enkrat prav pride!

Je pa čisto nedopustno, da nam na Planini ukinjajo izobraževalne ustanove: fakulteta gre na dražbo! Če je res, da kani s izkupičkom svet KS pokriti svoje dolgove, se mi bodo pa res do konca zasrali! Da bi jih toliko koštal tisti mrliški voziček, ki so ga odkupili od šentviške fare, pa tudi ne more biti res!

No, in če še za konec povem, da me zelo boli srce, ker je gasilec Riko moral odstopiti od SDSS kandidature, da je lahko ostal šef gasilcev, sem se skorajda čisto izkašljala.

Gospod urednik, da ne boste pozabili volit!

Vaša Pepca!

Ljubezen ne pozna meja

Tudi v avto se človek lahko zaljubi. Občanu Ludviku se je njegov stari Ford tako vrasel v srce, da ga potem, ko mu je odslužil, ni mogel dati v roke neznanecu. Zato ga je prodal Ljudski univerzi, kjer ga na enak način in z enako ljubeznijo (ter na stroške firme) vozi ravnatelj Ludvik.

Ljubezen ne pozna meja - drugič

Potem ko je na občinski ravni v posebljeni obliki uspešno preskočila strankarske planke med sicer rivalskima SKD in SLS, je končno premagala tudi županovo trdosrčnost: zaljubljenecema dobrohotno spregleda skupne urice odsotnosti.

Vse za turizem

Šentjurski občinarji so se s svojim Odlokom o javnem redu in miru odločno vključili v promocijo Šentjurja tudi na evropski ravni. Če jim bo res uspelo preprečiti, da bi krave nemarno srale po zelenih pašnikih in bodo šentjurske kraje tako razselili, da živinorejci ne bodo z gnojem ali mukanjem govedi ogrožali drug drugega, bodo k nam zagotovo množično drle ekskurzije kmetijcev iz vse Evropske unije. Morda pa nam bo celo uspel velik met

in bo v slovenski literaturi pojem "butalski" zamenjal sočnejši izraz "šentjurski".

Na Ponikvi so za čiste račune

Vodstvo KS Ponikva bo naredilo konec vsem očitkom o neregularni porabi denarja iz prejšnjega samoprispevka: izdelali so podrobno poročilo, z njim seznanili vse volivce, poleg tega pa so vodilni na svoje stroške naročili uradno revizijo svojega finančnega poslovanja.

Sv. Matija rešil ponkovško šolo

Kljub rdečemu poreklu ravnatelja ponkovške OŠ se je sv. Matija (ki led razbija) le usmilil šolske strehe. Tako bo dr. Gabru ostalo kar precej denarcev, ki jih je namenil za preurejanje ponkovške šolske telovadnice v bazen.

Dvoboj v Športnem parku

Iz zanesljivih virov se je zvedelo, da bo odločitev, komu bo pripadlo upravljanje šentjurskega športnega parka, padla šele po uradnem dvoboju med predsednikom NK Šentjur in najboljšim metalcem kopja. Prvi bo imel v rokah magnum, drugi pa svoj priljubljen športni rekvizit. Ali bo sekundant g. Peperko z Občine vztrajal na handicap sistemu (na primer, bo dal v nogometašev

revolver le en metek, kopijaš pa bo imel na razpolago več primerkov orožja) še ni znano. Druga možnost, da bi dvobojevalca družno usmerila svoji orožji nanj oziroma na občino, ker le - ta preveč mečka, komajda pride v poštev.

Obrtniki "imajo jajca"!

To so lepo dokazali na svojem letnem zboru. Od vsega, kar so tam počeli, je žal v javnost pricurljala le vest, da sta se g. Martinčič iz Dramelj ter g. Povh s Ponikve tako vneto razgovorila, da so njun dialog dokončno prekinili šele v celjski bolnišnici. Po modricah sodeč je imel prav g. Martinčič.

Gasilec Riko ostane gasilec

Zamenjava v vodstvu GD Planina ni uspela: gasilec Riko je ostal na čelu svoje četice. Prosto delovno mesto tajnika društva za varstvo kanarčkov je menda ponujeno nesojenemu članu nadzornega odbora KS iz vodstva planinske SKD.

V znamenju petic in ničel

Za 2000 domačih šolarjev, ki tekmujejo za zdrav način življenja, je iz Občine kanilo 5 knjigic in 5 lončkov. Za 20 madžarskih in slovenskih košarkarjev pa 500.000,00 tolarjev.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslovati začnemo v mesecu februarju vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

GOSTIŠČE URBANČEK

130 vrst najboljših vin!
Kje?
v VINOTEKI v gostišču Urbanček